

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW

Zarząd Główny



**BIULETYN
INFORMACYJNY PZF**

Rok I

WARSZAWA 1977

Nr 1

S P I S T R E Ś C I

Strona

Pismo Prezesa Zarządu Głównego PZF, Zbigniewa Zielińskiego	1
Od redakcji	2
Przed rocznicą Wielkiego Października	3
PZF w obchodach 60 rocznicy Wielkiego Października	4
Marian Kościelnik - Przywódcy oensus wystawom krajobrazem	7
Marian Kościelnik - Wystawiennictwo w Okręgu Warszawskim	11
Stanisław Głowiąć - Czy Klub Zainteresowań "Maximaflilia"	15
Wiesław Góralski - Czy podjąć sprawy lotnictwa	16
Zbigniew Ładoś - Operatywne oddziaływanie kół PZF na postępy w zbiorze filatelistycznym członków PZF	18
Stanisław J. Żółkiewski - Specjalizacja w zbiorze kart pocztowych na przydaniu wydania ze znakiem opłaty "Orzeł na tarczy barokowej"	21
ZKB - Pamięci Narodowej	29
Jan Zaborowski - Podstawy prawne działania Polskiego Związku Filatelistów	30
Medal za zasługi dla rozwoju publikacji filatelistycznych	34
Pismo okolicne ZG PZF	37
Informacja FIP	39
Wymiana filatelistyczna z ZSRR /pismo ZG PZF/	43
Romuald Klimek - Zeszyt do suszenia znaczków - nowość na naszym rynku filatelistycznym	44
K o m u n i k a t y	46

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
Prezes Zarządu Głównego

00-272 Warszawa
Rynek Starego Miasta 14

Statut Polskiego Związku Filatelistów określa, iż orga-
nem oficjalnym Związku, wydawanym dla ogniw organizacyjnych jest
"Komunikat Związku Filatelistów".

Mimo wiślu i interwencji Zarządu Głównego Komunikat ten,
z uwagi na ograniczenia zużycia papieru nie ukazywał się od sze-
regu lat. Sytuacja w tym zakresie dopiero uległa zasadniczej
zmianie w roku bieżącym, po otrzymaniu odpowiedniego zezwolenia
Głównej Urzędu Kontroli prasy na wydawanie Biuletynu Informa-
cyjnego PZF.

Biuletyn ten, wydawany przez Zarząd Okręgu Warszawskiego,
powinien spełnić właściwą rolę informatora, który w sposób jedno-
znaczny i możliwie szybko przekazywać będzie wszystkim ogniom
organizacyjnym naszego Związku:

- informacje o życiu organizacyjnym Okręgów i Zarządu Głównego,
- przepisy ogólnozwiązkowe, komunikaty, sprawozdania,
- artykuły dotyczące problemów ogólnych filatelistyki współ-
czesnej,
- informacje dotyczące współpracy PZF na forum międzynarodowy
oraz informacje o ruchu filatystycznym za granicą.

Jestem przekonany, iż Zarząd Okręgu Warszawskiego oraz
Redakcja Biuletynu zapewni sprawne wydawanie tego czasopisma
Związku, oczywiście przy współpracy wszystkich ogniw organiza-
cyjnych PZF.

Odbiorcy Biuletynu - wszystkie Koła grupujące doroskich
filatelistów, Zarządy Okręgów - będą więc dysponować bieżącą
informacją o życiu organizacyjnym i wynikach działalności nasze-
go Związku.

W imieniu Zarządu Głównego oraz własnym życzę Zarządowi
Okręgu Warszawskiego oraz Redakcji Biuletynu wielu sukcesów
pri doskonaleniu treści tego czasopisma.

Wojciech Wulandzki

OD REDAKCJI

Przekazujemy pierwszy numer periodyku naszego Związku pt. "Biuletyn Informacyjny PZF", który ukazywać się będzie raz na kwartał. Pragniemy, aby czasopismo to było bezpośrednim łącznikiem między wszystkimi ogniwami Polskiego Związku Filatelistów, a także działaczami i członkami. Życzeniem Kolegium Redakcyjnego jest oddanie do rąk Czytelnika takiego "Informatora", który chociażby w części wiedzieć przebieg życia organizacyjnego. Zadanie to może być spełnione tylko przy dobrej woli i współpracy wszystkich ogniw oraz członków i działaczy.

W Biuletynie będziemy publikować materiały Zarządu Głównego i Okręgów PZF, informacje dotyczące pracy Międzynarodowej Federacji Filatelistycznej /FIF/, współpracy PZF na forum międzynarodowym oraz wystawiennictwa, filatelistyki współczesnej i metody kolekcjonowania znaków pocztowych. Znajdą też miejsce materiały informacyjne i recenzje. Odpowiedni dział zakrojan będzie o zbieraniu i nauku filatelistycznym za granicą.

Informując Szanownych Czytelników o zamiarach Kolegium Redakcyjnego, prosimy o nadawanie materiałów, które będą wykorzystane na łamach naszego pisma.

Biuletyn ukazywać się będzie w takim nakładzie, który powinien zapewnić potrzeby wszystkich ogniw organizacyjnych PZF. Jego współwarsztatem zajmowań się będą macleczyste okrągi.

Zainteresowani Biuletynem mogą zgłaszać zamówienia do Biura Okręgu Warszawskiego PZF, które też udzieli bliższych informacji o warunkach jego prenumeraty.

Kolegium Redakcyjne

spotkanie szerokiego aktywu działaczy PZF. Organizację tej części programu, nad którą wysoki protektorat objął Przewodniczący Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Tow. Jan Ssydłak, powierzyliśmy działaczom województw sieradzkiego i łódzkiego, którzy wielokrotnie już dawali wyciąg swego zaangażowania i społecznej postawy w działalności naszej organizacji.

Wiemamy i jesteśmy głęboko przekonani, że przyjęty program obchodów 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Państwowej będzie nie tylko w pełni zrealizowany, ale zostanie zauważony o dalsze inicjatywy, a każde Koło i każdy Członek PZF w jego realizacji będzie miał swój udział.

Przydium Związku Głównego
Polskiego Związku Filozofów

PZF W OBCHODACH 60 ROCZNICY WIELKIEGO PAŹDZIERNIKA

W ścisłej każdej organizacji społeczno-kulturalnej występują okazy szczególne w umownej działalności, w której czynnikami pobudzającymi inicjatywę są ważne dla kraju i narodu wydarzenia polityczne bądź kulturalne. Pozytywne to zjawisko dobrze świadco o udziale organizacji w ogólnym rytmie życia kraju, o ideowym zaangażowaniu jej członków. Jego wartość podkreśla fakt, że podejmowane działania są samoczynne, określone własną inicjatywą, realizowane przez duże zespoły ludzi, członków organizacji, z reguły czynnym zauważowo, który dla realizacji takich celów służy nadają przeznaczenie czas wolny po pracy.

W gronie tych organizacji znajduje się również Polski Związek Filozofów z liczbą ponad 155.000 członków zarejestrowanych w ponad 3200 kołach.

Także i konnid naszej organizacji odnotowyły okazy, w których zrealizowaliśmy poważne przedsięwzięcia. Przygotowując te chociażby obchody 500 rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika, a wcześniej – 100 rocznicę urodzin W. I. Lenina, 25-lecie PRL i wiele, wiele innych. Były to okazy, w których organizacja nasza, jako enklada, dała dowody przesognomych możliwości organizacyjnych i wielkiego zaangażowania wszystkich członków.

W bliskim roku upływu 60 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Państwowej, Polski Związek Filozofów i tym razem włączyt się znacznym fraktem do ogólnokrajowego programu obchodów tego jubileuszu, czemu daje wyraz uchwała Prezydium Związku Głównego PZF z 23 stycznia br. "O udziale PZF w obchodach jubileuszowych

co rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Państwowej" oraz list Przydiumu ZG, którego treść podajemy w innym miejscu.

Okręgi i Koła PZF podejmując tę uchwałę opracowały własne programy, które, w zarysie przedstawiają się następująco:

Okręg Gdańsk, Województwo Pomorskie i warmińskie

- wystawa w Gdyni ;
- prezentacja zbiorów o tematyce radzieckiej w zakładach pracy na terenie obu województw ;
- spotkanie z filatelistami Leningradu.

Okręg Gorzowski, Województwo lubuskie i wielkopolskie

- wystawa w Zielonej Górze ;
- prezentacja zbiorów o tematyce radzieckiej w wojewódzkich i gminnych domach kultury oraz w zakładach pracy ;
- cztery prelekcje na temat problematyki radzieckiej w filatistyce polskiej.

Okręg Kielecki, Województwo świętokrzyskie i radomskie

- wystawa w Radomiu ;
- wystawa młodych filatelistów w Kielcach ;
- prezentacje znaczków radzieckich w Końskich, Ostrowcu, Skarżysku i Starachowicach.

Okręg Krakowski, Województwo małopolskie i świętokrzyskie

- wystawa w Krakowie i Nowym Sączu ;
- prezentacje zbiorów o tematyce polityczno-społecznej w Tarnowie, Zakopanem i Nowej Hucie oraz we wszystkich Kołach terenowych PZF ;
- prelekcja na temat współpracy polsko-radzieckiej w Kołach zakładowych i szkolnych ;
- spotkanie z filatelistami Bału ;
- gazetka świąteczna dla wszystkich Kołów PZF w Okręgu.

Okręg Łódzki, Województwo łódzkie, częstochowskie, średzkie i świętokrzyskie

- wystawy w Łodzi i Ożarowie ;
- prezentacje znaczków radzieckich i zbiorów o tematyce społeczno-politycznej w Kutnie, Łasku, Łęczyce, Pabianicach, Piotrkowie, Radomsku i Zgierzu ;
- konkurs graficzny dla młodzieży na znaczek poświęcony Rewolucji Państwowej.

Okręg Opolski

- wystawy w Brzegu, Głubczycach, Kędzierzynie, Koźlu, Opolu i Strzelcach Op. ;
- pięć prelekcji w różnych środowiskach filatystycznych na temat jubileuszu Kraju Rad.

Okręg Poznański, Wojew.: kaliskie, konińskie, leszczyńskie, piastkie i poznańskie

- wystawy w Kaliszu, Kórniku, Swarzędzu i Chodzieży ;
- prezentacje znaczków radzieckich i państw socjalistycznych w wojewódzkich domach kultury i większych zakładach pracy ;
- konkurs poświęcony Związkowi Radzieckiemu, ogólnodostępny, organizowany w ramach Kaliskich Dni Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Okręg Rzeszowski, Wojew.: kraśnickie, przemyskie, przemysławskie i tarnobrzeskie

- wystawy w Mielcu, Rzeszowie i Tarnobrzegu ;
- prezentacje zbiorów o tematyce radzieckiej i społeczno-politycznej w 12 szkolnych kota młodzieżowych ;
- 15 prelekcji i pogadanek w kołach zaktadowych i szkolnych na temat osiągnięć ZSRR ;
- konkurs graficzny dla młodzieży na projekt znaczka o tematyce radzieckiej ;
- spotkanie z dałaczami TPPR województwa przemysławskiego.

Okręg Szczecinski

- wystawa w Szczecinie "Technika radziecka w filatelistyce" ;
- prezentacje znaczków radzieckich i zbiorów o tematyce polityczno-społecznej w 20 zakładach pracy na terenie województwa ;
- 30 prelekcji na tematy związane z zagadnieniami polsko-radzieckimi występującymi w filatelistyce.

Okręg Warszawski, Wojew.: ciechanowskie, ostrołęckie, płockie, siedleckie i warszawskie

- wystawy w Płocku i Warszawie ;
- prezentacje zbiorów o tematyce radzieckiej oraz społeczno-politycznej w kołach zaktadowych PZF i lokalach klubowych ;
- konkurs poświęcony 100 rocznicę urodzin Feliksa Dzierżyńskiego.

Powyższe programy Okręgów, opracowane w formie kompleksowej jako programy PZF, delegacja mała z Kol. Kol. Zbigniewem Zielińskim, prezesem Zarządu Głównego i Walerkiem Bogumiłem, prezesem Okręgu Łódzkiego na czele przekazana na ręce Sekretarza Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Kulminacyjnym akcentem udziału PZF w obchodach 60 rocznicy Wielkiego Państwa Radzieckiego będzie ogólnokrajowa wystawa prezentująca najlepsze zbiory znaczków państw obosu socjalistycznego, a także ilustrujących pokojową współpracę międzynarodową, rozwój gospodarki krajów, walki narodów o wyzwolenie społeczne itp. Przewidziane jest również spotkanie szerokiego aktywu PZF. Organizacja tej części programu, nad którą protektorat objął Przewodniczący TPPR, tzw. Jan Szydłak, powierzona została dałaczom

Okręgu Łódzkiego PZF, szczególnie z Kół działających na terenie województwa średzkiego.

Pредставiony program, mimo iż nie obejmuje jeszcze wszystkich Okręgów PZF, jest imponujący. Jeżeli dodamy, że pary wielu imprez zostaną wydane wydawnictwa pamiątkowe, datowniki okolicznościowe i inne pamiątki filatelistyczne, jeżeli pod lata-

nicem tylko określenie charakteru przewidywanej imprezy podałbymy trąć, to otrzymamy pełny obraz zamierzeń i ogrom pracy, jaką podjęli nasi Koledzy. Życząc im dalszej wytrwałości i powodzenia w realizacji programów jesteśmy przekonani, że będą one wykonalne z nadwyżką, o czym nie omijaszmy poświęcając parę okazji podsumowania, na które już teraz rezerwujemy miejsce w jednym z następnych numerów "Bluetynu".

$$18+26+28+9=81\cdot 75=6.075:40.000=0,15$$

Marek Kościelniak

PRZYWRÓMY CENZUS WYSTAWOM KRAJOWYM

Podejmując analizę rozwoju wystawiennictwa filatelistycznego w skali ogólnopolskiej /używanu zwrotu - odpowiednika najwyższych rangi wystaw filatelistycznych w Polsce/, - najwięcej uwagi poświęciłem i najpilniej staram się przedstawić prawidłowość /wagę/ jej bieżącej kwalifikacji zbiorów na ogólnopolskie wystawy konkursowe, będące w warunkach filatelistyki polskiej, - przedpremii wystaw światowych. Ostatnią wystawą tej rangi, była XII Ogólnopolska Wystawa Filatelistyczna z 6 D 2 75.

Jako sędzia tej wystawy, zaspokojoony bytem poziomem zbiorów tematycznych, Niemal poziom zbiorów tematycznych zmuszał do refleksji nie tylko pary ocenę pojedynczych eksponatów, ale wywoływał niepojętą ilość zbędnych zbiorów. Późniejsza analiza wystawy potwierdziła niestety odczucie "na żywo" w czasie oceny sędziowskiej, przesądzenie wystawy zbiorami, które nie powinny się jeszcze znaleźć na wystawie najwyższej rangi w warunkach wystawiennictwa polskiego. Doszukując się powyżej takiego stanu rzeczy, nie mogłem pominać faktu, że w okresie bujnie rozwijającego się pędu do budowy zbiorów tematycznych, wprowadzono dodatkowy stopień wystaw tzw. wystawy krajowej. Zaborem wystaw krajobrazowych było dokonywanie przeglądu i oceny zbiorów o tej samej tematyce /np. zbiorów apostolskich w Opolu, Bloku w Poznaniu i Katowicach itd./. Wystawy te pozwalały filatelistom, biernym w nich udział, dokonać przeglądu zdania opisów, uklasifikowania tematyki, doboru materiału eksponacyjnego itd. Itd. Nie można dalej zaprzeczyć, że wystawa poznaniacka zwróciła uwagę zbiorom... "flory" /a powiedzmy i w następstwie "famy"/ na konieczność budowy zbiorów

w oparciu o systematykę naukową, co w tej chwili stało się obowiązującą niemalże zasadą, której przeniesiono na inne dziedziny zbioractwa ekspozycyjnego, w których systematyka pozwala na rozwinięcie programowe zbioru.

W mianę upływu czasu, kiedy zasada została adaptowana przez filatelistykę ekspozycyjną, stała się niemalże obowiązującą formą metodyczną budowy zbiorów, w y s t a w y k r a j o w e zanikły, aż do całkowitego ich upadku, pozostawiając jednak po sobie, naszymy to: nawyk obowiązku systematyki przy określonych typach zbiorów tematycznych.

Ostatnia wystawa ogólnopolska zaniepokoiła mnie upadkiem poziomu zbiorów tematycznych i to nawet w ośrodkach, które w tematyce brylowały. Ten niepokój okazał się uzasadniony, kiedy powodowany potrzebami prac badawczych, podjętem analizę swojego wystawiennictwa. Jest rzeczą nie wątpliwą, a nawet błędne, nazywanie Czytelnikowi nadmiaru danych liczbowych, które były potrzebne w analizach badawczych, ale zbędne są w szczegółach wnioskowania. Zatem określę tylko, że ostatnia wystawa ogólnopolska przedstawiła jurorom do oceny 154 pozycje w zbiorach klasycznych /nazywanym - umownie/ łącznie z literaturą oraz 371 zbiorów tematycznych. Jurorzy przyznali w "Klasyczce" - 4 dyplomy, 23 medale brązowe oraz 18 pozebranych i analogicznie w tematyce - 54 dyplomy, 78 medali brązowych oraz 49 pozebranych. Teoretyczne prawo do udziału w wystawach międzynarodowych wyniosło z tej wystawy 97 zbiorów /nazywanym umownie/ typu klasycznego, co stanowi 65% zbiorów tej klasy oraz 190 zbiorów tematycznych, co stanowi 51% zbiorów tej klasy.

Uważam za konieczne wyjaśnić, że przyjętem formalne prawa do udziału zbiorów w wystawach międzynarodowych, tzn. odznaczonych medalami od siebie waway. Należy również dodać, że medale pozebrane biorą w obu grupach stosunkowo aby udział, a grupie zbiorów tradycyjnych /nazywanych przeso/ może nawet "Klasyczkę" dyplomy są liczbą niską. Natomiast w grupie zbiorów tematycznych - 54 dyplomy wskazuje, że władza na temat wymogów w odniesieniu do zbiorów najwyższej rangi w polskim wystawiennictwie konfrontacji, dla wielu w Polsce komicznej wystaw /mowa o komisjach okręgowych/, szczególnie w odniesieniu do zbiorów tematycznych, jest zauważalnie skorekadowa.

Jedell najwyższą rangą wystawa filatelistyczna w Polsce przedstawia w trybie eliminacji okręgowych powyżej pół tysiąca zbiorów, /wśród których niemal 2/3 stanowią zbiorzy tematyczne/ a z których niedawno połowa nie posiada prawa do dalszego startu i mamy to do odnotowania w wyniku dwunastej najwyższej rangi wystawy ogólnopolskiej, należą z tego wyciągnąć wnioski. I to nieveszote wnioski. Pamiętać bowiem należy, że siedem wystaw tej rangi było już w Polsce Ludowej. Należałyby w tym miejscu podkreślić, że Władze Państwowe z Rezortem Łączności wyróżniają się działalnością naszego Związku.

Z wypowiedzi, które również zawadem w niniejszym artykule, wolno przyjąć, że wiele składam na baki okręgowych komisji wystaw. Pamiętać jednak trzeba, że komisje te są tylko organami zarządów okręgowych i nie mogą działać wyłącznie wg własnego rozszerzania w wartości zbiorów przeznaczonych do ekspozycji. Zarządem Okręgów zależy również na korzystnych wynikach wystawiennictwa własnego okręgu. Zatem gdzie leży klucz tej zagadki?

Wystawiennictwo w Polsce trafiło na tak korzystne warunki rozwoju, jakich nigdy przed tym nie miało. Rozwój wystawiennictwa wiązał się z rozwojem szeregu innych ogniw organizacyjnych Polskiego Związku Filatelistów. Bez wypowiadania skomplikowanej sprawy wiemy, że w naszej organizacji jak i w wielu innych brakowało ludzi z wiedzą teoretyczną. Ale i ta stosunkowo niewielka – jak to dawno mówimy – kada, doskonale zdała sobie sprawę z niedostatków rozwojowych. Jednym z tych przewidującym rosnących poczynań było powołanie przejściowo wystaw krajowych. Rola ich jest nam znana członkom Związku i często – jeszcze starszym – filatelistom, doskonale znana. Na królestwie ją w poczatkowych etapach. Wystawy krajowe spełniły swoją rolę i zadania. W szeregach naszych brakowało również i innych specjalistów np. sędziów filatelistycznych, których również musiano szkolić. Początkowo chętnych do pośledania tej wiedzy było może sporo, gdyby nie to, że wymagano po prostu nauki temu, wiedzy, której nie można znaleźć w jednym podręczniku. Nie ma takiego podręcznika i nie można go napisać. Zaawansowany sędzia filatelistyczny musi zdobywać tę wiedzę ustawiosenie i to bardzo często ze źródeł, nie mających zbyt wiele wspólnego z filatelistyką, a nawet z początkiem. Jakkolwiek z jej działalności wywodzi się nasza pasja. Trudno wręcz bytoby wyobrazić. Do to i sprawy papieru i kwestie druku; bo to sprawy zajkowania i gramatyki papieru; sprawy zmiany układu klatek, co mogło spowodować poszukiwanie fragmenty adresu i znacznika jednej wartości itd. itd.

Rozwojowość wiedzy sędziego filatelistycznego jest tylko do pewnego stopnia wprost proporcjonalna do nakładu jego pracy w ocenie zbiorów, które znajdują się na wystawie filatelistycznej.

I właśnie tutaj zaczyna się zawrotność, która znalazła odbicie w tytule moego artykułu. Wystawy krajowe zostały powołane dla uprzystąpienia tematykom niezbędnego znaczu wiedzy ukierunkowanej tematyką ich zbiorów. Zakłoszyły swój żywot po wprowadzeniu tematyków w metodycę zbioru tematycznego. I, oto jakie powstaje stąd skutki i zawrotności. Wystawa pojawia się ze zborem na wystawie okręgowej, którą w przewadze sędziują sędziowie okręgowi. Nie bez znaczenia jest i ta okoliczność, że nie jeden raz oceniają te same zbory. Nie jest wykluczone, że w towarzystwie i pod zwierzchnictwem tego samego kolig-pozrona. Nie musimy sobie wyjaśniać, jak nikt jest posiadawcą wiedzy

w powtarzających się, podobnych wzorcach. Zbiór zdokumentowany dwukrotnie na dyplom w randze medalu srebrnego, ma otwartą drogę do wystawy ogólnopolskiej. Spróbujmy popatrzeć na to krytycznie. Początkującą; sędzią; poczynającą zbiorem i w pewnych okolicznościach zbiór znajduje się na wystawie ogólnopolskiej numerowanej, podczas kiedy wszelka logika wskazuje na to, że winien on znaleźć się po raz wtóry na wystawie innego stopnia niż wystawa okregowa i oryginały prac innych sędziów niż miało to miejsce "w poczynionej fazy oceny zbioru". Nie musimy sobie uświadomić tego, że powtórzona nawet ocena tego samego zbioru w tych samych wzorcach niczego nie zmienia. Znaję mogłoby przynieść w zasadzie wystawa wyższego, ale pośredniego stopnia, której dyplom w randze srebra, dawałby uprawnienia zbiorowi do startu na wystawie ogólnopolskiej numerowanej. Zastanawiam się, czy nie należałoby wymagać dwukrotnego uzyskania takiego właśnie pośredniego medalu pomiędzy wystawą okregową a ogólnopolską. Sam udział w wystawie ogólnopolskiej powinien być dla poczynającego wystawy o o s e k i w a n y m w y s k ó l n i e n i e m , a n i e s w y j k a p e l n i c z y n n e m .

I w tej powyższej moj apelujący tytuł artykułu:

PRZYWRÓCMY CENZUS WYSTAWOM KRAJOWYM

ale jako obowiązkowy szczegół do uzyskania prawa startu zbiorem na wystawie ogólnopolskiej. Przywielomny status wystawom krajowym, nadając ich ocenie dyplomem w randze srebra, prawa do ubiegania się o udział w ogólnopolskich wystawach numerowych.

$$20 + 35 + 34 + 18 = 107 \cdot 75 = 18 \\ = 8,025 : 40000 = 0,2 \text{ ar h}$$

WYSTAWIENIOTWO W OKREŚU WARSAWSKIM

Zagadnienia filatelistyczne zorganizowane, zapraszane w aspekcie wystawiennictwa, mają szczególnie cijną wymowę. Filatelista podaje oczemu panu siebie zdobyczny zbiór, w którym pojedyncze walory – nawet najcenniejsze – pełnią funkcję komponenta całości; przyjmują charakter wątku narracyjnego. W tych warunkach niepośrednio, jeśli nigdy nie zasadniczą rolę, spełnia widza i talect autora zbioru. Zbiór filatelistyczny /mowa o zbiorze eksponacyjnym, tematycznym/ winien posiadać tak obmyślany wątek narracyjny, aby dobrą materię dokumentacyjną, pozwalać na rozwinięcie i swobodne przedstawienie widzy filatelistycznej autora. Przedstawiając pogląd własny dotyczący budowy zbioru, nie samozasadniażymy się nad umiejętnościami tego zagadnienia, ponieważ przedmiotem niniejszego artykułu jest sprawy wystawiennicze i to konkretnie: wystawiennictwo w Okręgu Warszawskim. Podjęto pytanie „nie zorganizowanie budowy zbioru filatelistycznego jest o tyle istotne, że nikt jemu wypowiedzi publicystyczna sprowadza się do zbiorów eksponacyjnych Okręgu Warszawskiego.

Zagadnienie wystaw jako sprawdzenia organizacyjnej pracy w okręgach, podjętem, wypowiadając się artykułami w Łódzkim Biuletynie Filatelistycznym. Pojęjmy za zagadnienie, powodowanem się początką publicystycznym w tym przedmiocie oraz tak zrozumiałym obowiązkiem członka Komisji Historyczno-Badawczej^{1/}. Przyjmując, jako przedmiot badań, wystawiennictwo w Okręgu Stołecznym, powódowany jeszcze zasadą filatu, że liczebność członków wypowiadają Okręg Warszawski na długie miejsce po Okręgu Katowickim, jak i z tej samej przyczyny, że Okręg Stołeczny wykazuje braki pracy analizy pozostałych składników organizacyjnych.

W Związku naszym siedem okręgów przekroczyło liczbę dziesięciu tysięcy członków i uczestników. Postanowiliśmy opowiedzieć liczbę połączonych członków i uczestników dla kilku powodów, ale najdalej przemawiającym na rzecz zasad, były kolejne zmiany granic wielu, które w warunkach PZF sprawdzały się do tego, że kiedy już uznałismy lub na dorosłych, to okazało się, że w warunkach FIP^{2/} – nadal są „młodzieżą”.

Efektem takich przegrupowań organizacyjnych, tego samego członka Związku, uznałismy i zajestrawialiśmy w grupie wiekowej młodzieży, później w grupie dorosłych, aby ponownie wrócić do grupy młodzieżowej, /ponieważ nie osiągną wieku lat 21/.

W podjętych przez siebie pracach badawczych oznaczeniem podział tego "nicho-mego wieku pełnoletnich" i od początku badań traktowaliśmy obie grupy wystawodwi dorosłych i młodzieży, jako współpartnerów filatelistycznych, zgrupowanych w Polskim Związku Filatelistów. Poza tym nie bez znaczenia jest okoliczność, że podstawą analizy w podjętych przez mnie pracach były wystawy ogólnopolskie numizmatyczne, poczynia-

jąc od VIII Wystawy Ogólnopolskiej w Warszawie w 1964 r.^{3/} – i w tych warunkach młodzieżowej sprzed lat 13-tu mieli już dostatecznie dużo czasu na to, aby minąć obie granice wieku i stać się dorosłymi. Powyższa uwaga wypowiedziana została nie dla zachowania ciągłości wątku narracyjnego, ale była ona konieczna, dlatego, że analizę objętem wystawców niezależnie od tego, czy biorą oni udział w wystawach tym samym zbiorem, czy też wieloma zbiorami. Nazwisko wystawcy zapisane w katalogu i palmerasie wystawy ogólnopolskiej numerowanej, kwalifikuje wystawcę do wystawów polskich tej grupy. Fakt, że rozpoczęta on start innym zbiorem w klasie regionalnej dla mych badań nie ma już znaczenia. Przyjęcie takiej zasady było koniecznością, inaczej bowiem nie zdąłbym uniknąć błędów zakwalifikowania tego samego wystawcy oddziennie w obu klasach wystawiennictwa: ogólnopolskiej i regionalnej.

O ile jednak wystawców klasy ogólnopolskiej mogłem zidentyfikować i liczyć ich udział bez udziału Komisji Wystaw Okręgów, o tyle ustalenie wystawców klasy regionalnej wymagało współdziałania i ustalenia ze strony komisji wystaw poszczególnych okręgów. I ten właściwie szczegół zahamował moje pozytywne badawcze. Klasę ogólnopolską opracowałem w oparciu o posiadane katalogi i palmerasy wystaw, natomiast w klasie regionalnej powstała luka, spowodowana brakiem odpowiedzi z okolicznych okręgów mimo wielokrotności zapytań. Ten stan rzeczy wykluczał opracowanie w skali całego Związku, natomiast pozwala na podjęcie analizy działalności Stołecznnej Komisji Wystaw, jak i aktywności wystawienniczej Okręgu. Poniaważ jednak nie mogę przeprowadzić takiej analizy na tle pracy całego Związku, podejmę próbę porównawczą Warszawy z остetem okręgami wg mego doboru, na który nie bez wpływu pozostaje fakt braku odpowiedzi wspomnianych wyżej okręgów.

Okręg Warszawski zajmuje drugie miejsce – statystycznie – pod względem ilości członków^{4/}, wyprecedowany przez Okręg Katowice. Wyjaśniam, że badaniami obejmuję stan, który zamknęła XII Ogólnopolska Wystawa w Łodzi. Podkreślam, że analiza obu klas /tzn. ogólnopolskiej i regionalnej/ w tych warunkach jest stobecka. Należy bowiem mieć na uwadze, że zgłoszenia na XII Wystawę Ogólnopolską w Łodzi kształtowane były stanem na dzień 1 stycznia 1975 r. lub wyrażają się oficjalnie musiły na ten dzień posiadać status wystawcy, kwalifikujący go do udziału w wystawach ogólnopolskich numerowanych.

Okręg Warszawski rozpoczął 1975 r. stanem 22 159 członków i uczestników. W wyniku XII wystawy ogólnopolskiej posiadał 123 wystawów klasy ogólnopolskiej i wg własnego oświadczenia^{5/} – 131 wystawów klasy regionalnej. Dla zobrazowania analizy działalności organizacyjnej w dziedzinie wystawiennictwa, przyjęte wartości porównawcze pięciu okręgów – łącznie z Okręgiem Warszawskim, wg następujących danych: a/ – ilość członków i uczestników /wg stanu na 1 I 1975 r./; b/ – ilość członków okręgu, przypadająca na jednego wystawcę klasy ogólnopolskiej; c/ – ilość członków przypadająca na wystawcę obu klas – tzn. ogólnopolskiej i regionalnej.

A oto wyniki tak zestawionej tabeli porównawczej:

Hasta	Warszawa	Katowice	Poznań	Bydgoszcz	Wrocław
Ilość członków i uczestników Okręgu	22 159	23 486	12 383	8 530	11 636
Na jednego wystawcę klasy ogólnopolskiej - przypadek	180	301	115	138	155
Na jednego wystawcę obu klas: ogólnopolskiej i regionalnej - przypadek	87	100	44	43-44	70

A już poza tabelą podaję dla potwierdzenia, że posiadamy okręgi legitymujące się lepszymi danymi porównawczymi: Okręg Lublin, posiadający tylko 4 420 czł. i ujemnie /wg tych samych danych ZG/ wypowiada się współzynnikiem na jednego wystawcę klasy ogólnopolskiej 90 członków oraz 62 członków - na jednego wystawcę obu pokazowych klas /tzn. ogólnopolskiej i regionalnej/.

W zasadzie jednak Okręg Wielkopolski, obok Poznania, i prawdopodobnie Krakowa /z którego, - mimo wielokrotnie powtarzanych zapytań nie uzyskałem jakiejkolwiek odpowiedzi/ posiada w grupie siedmiu najlepiejających Okręgów - dość interesujące wyniki, które byłyby jeszcze korzystniejsze od stony badawczej, gdyby poprawiono stan klasy regionalnej.

Bieżącym strukturalnym wystawienictwem filatelistycznego jest ilość posiadania do klasy wystaw ogólnopolskich numerowanych. W zasadzie rytmia przedstawia się następująco. Przedprostym do posiadania zdaniem do klasy ogólnopolskiej numerowanej - dająccej formalne prawo startu na wystawach światowych FIP, - jest dyplom w zwiazku medalem wystawy okręgowej. Sędziami wystaw okręgowych mogą być sędziowie po przebytaj aspiranturze, nowe mianowania. Z oceny wystawy okręgowej, zbiór, który uzyskał dyplom w zwiazku medalem, posiada formalne prawo użycia zdania po pierwszym startie na wystawie okręgowej, do klasy zbiorów ogólnopolskiej «ilmisaoj». Nie musimy się zastanawiać nad skutkami takiego przypadku. Raczej należy uzyskać wszystko, aby usunąć taką możliwość. Uzyskać to można, stawiając na drodze do osiągnięcia klasy ogólnopolskiej, pośród jeszcze jednej wystawy i taką wystawą powinna być wystawa krajobrazu, zasługującą, że jutrzysz wystaw krajowych muszą posiadać co najmniej stopień sędzia krajowego.

Wysunięta przez mnie taka, wykorzystania istniejących formalnie wystaw stopnia krajowego, dyktowanie jest troką o podniesienie poziomu wystaw ogólnopolskich.

Poziomu wystaw ogólnopolskich nie podnosimy ilością zgłoszeń, ale - i wyłącznie tylko - jakością eksponatów. Cenzą wystawy ogólnopolskiego powinien być wykładnią jego wiedzy filatelistycznej.

Oczywiście, wysuwającą tezę obowiązkowego startu zbiotu na wystawie krajowej, przyjmuję równocześnie jako warunek obowiązujący, że dopiero medal w randze srebra wystawy krajowej, daje przywilej zakwalifikowania zbiotu do udziału w wystawie ogólnopolskiej numerowanej. XII Ogólnopolska Wystawa Łódzka była ponadto sprawdzianem ilościowego rozwoju wystawiennictwa, co również wskazuje na konieczność selekcji wczesniejszej niż dopiero ocena wystaw ogólnopolskich numerowanych.

Nie wymaga uzasadnienia, że podwyższenie stopnia kwalifikującego zbiot do udziału w wystawach ogólnopolskich zmieni wskaźniki porównawcze, - przyjęte przez mnie w niniejszym artykule. Podniesie się ilość członków, poczynającą na jednego wystawę klasę ogólnopolską. Spowodują to przyjęte rygory, obraz wystawiennictwa natomiast - będzie bardziej prawidłowy.

Przedstawiony przez mnie w niniejszym artykule materiał publicystyczny poświęcony jest w zasadzie Okręgowi Stołecznemu. Uważam jednak Czytelnik dostrzeże, że przyjmowane przez mnie wskaźniki odniesienia, jak i wyniki porównawcze przeznaczą nas do różnych okręgów Związku. Było to działanie zamierzane. Doborem materiału porównawczego usiłowałem zwrócić uwagę na nierównomierność rozwoju. Pozwolił sobie zatrzymać uwagę Czytelnika na dwóch okręgach z przedstawionej tabeli: Bydgoszcz i Poznań. Ilość członków, licząca jednego wystawę obu klas, tzn.: ogólnopolskiej i regionalnej, wynosi w obu okręgach - 44 członków, ale już wskaźnik wyłącznie klasy ogólnopolskiej pozwala na odczytanie różnicy na korzyść filatelistyki poznańskiej. A przecież użyty został przez mnie dowolnie dobór danych z dwóch okręgów.

Artykułem swoim ohulkiem i to może szczególnie podkreślić wielokierunkową nierównomierność rozwojową pomiędzy okręgami Związku.

Faktu istnienia tej nierównomierności rozwoju organizacyjnego można dopatrywać się w różnych kierunkach statutowego działania. Przyjęte dowolnie przez mnie zagadnienie wystawiennictwa jest może najbardziej niszczącej się formą rozwojową naszego Związku. A przecież istnieją inne, równie ważne formy społecznego oddziaływanego, jak publicystyka, zagadnienia badawcze, które - już chociażby tylko w porównaniu z publicystyką czeskosłowacką, wywołują niedosyt u polskiego filatelisty. Wolno byłoby wówczas powiedzieć, że to jest zanie odosobnione. Jako autor myślę podobnie, ale z niepokojem. Wolałbym, aby w "Filateliście" można było przeczytać od czasu do czasu oficjalne wypowiedzi członków Prezydium ZG na określone zagadnienia organizacyjne. Oczywiście - nie myśl o statutowej konieczności spewodzania z okazji np. Zjazdu Wyborczego. Myśl o wypowiedzi publicystycznej, która informując, - zniosłaby barierę mandatariusza - szeregowego-członka, a która ustaliłaby się w społecznej odpowiedzialności: członek i - zobowiązany mandatariusz.

Jeżeliby czytającemu wydawało się dziwne skąd tytuł i takie założenie - odpowiem: na przestrzeni czasu powyżej jednego roku, jako publicysta PZ Filatelistów /dla porządku informuję: odznaczony medalem za zasługi dla rozwoju publicystyki filateliycznej nie mogłem uzyskać z częścią okręgów wydawaczy się najpotężniej informacji, zaczynam otońcą się potemtem umaru, a nie członkiem własnej organizacji, w której dobrowolnie zmarzłem się.

P R A Z D N I C Y

1/ Autor jest członkiem Komisji Historyczno-Badawczej Okręgu Łódzkiego

2/ FIP - Federation Internationale de Philatélie

3/ M. Kościelnik, Wydawnictwo, ŁBF nr 3/57/76

4/ Stan wg listu ZG PZF z 17 IX 75 r. Ldm. 2058/75

5/ List O/Warszawa z dnia 9 marca 1976 r. Ldm. 148/76

$$34 + 38 + 36 + 37 + 10 = 155 \cdot 95 = 11625 : 4000 \\ = 0,3$$

CZY KŁUB ZAINTERESOWAŃ MAXIMAFILIA?

Obserwując wzrost liczby filatelistów zajmujących się kolekcjonowaniem kart maximum, tak u nas, jak i na świecie, Komisja Tematyczna Okręgu Warszawskiego PZF postanowiła poprzez niniejszy Biuletyn przeprowadzić sondę wśród członków PZF na temat zainteresowania tą dyscypliną filatelistyczną. Zebrańskie informacje pozwolą stwierdzić, czy istnieje potrzeba powołania grupy aktywistów, którzy zajeliby się ujęciem w ramy organizacyjne całokształtu spraw dotyczących maximafiliii.

Dla informacji członków PZF, którzy z tym zainteresowaniem jeszcze się nie spotkali, poszwalam sobie przytoczyć poniżej krótkie definicje wyjaśniające dosyć ogólnie, o co w maximafiliii chodzi.

A więc "maximafilią" nazywamy kolekcjonowanie kart analogicznych lub kart-maximum. Ten typ zbioractwa jest dosyć rozpowszechniony w niektórych krajach zachodnich jak Belgia, Francja. Wśród państw socjalistycznych filateliści amatorscy najczęściej reprezentują zbory maximafiliii na wystawach krajowych i zagranicznych.

"Kartą-maximum" nazywamy kartę, tzw. widokówkę, której stroną ilustracyjną odpowiada motywowi znaczka pocztowego naklejonego na tejże stronie i który został skierowany stemplem zwilżanym tematycznie z ilustrowanym obiektem. Do kaucji znaczka używane także mogą być odpowiednie stemple okolicznościowe. Dokładne przepisy odnoszące się do zasad kolekcjonowania kart maximum ustalone są przez FIP w MIEDZYNARODOWYM STATUCIE MAXIMAFILII.

U nas karty maximum były swojego czasu przedmiotem handlu Państw. Przed-

Filatelistycznego. Od kilku jednak lat nikt nie zajmuje się przygotowywaniem odpowiednich do celów maximafilek kart pocztowych pozostawiając cały problem doboru tematyki kolekcjonerów. Jednym z zadań przyszłych Klubu byłoby dążenie do zmiany tego stanu rzeczy.

Wracając do pytania postawionego w tytule zwracamy się z prośbą do filatelistów zainteresowanych maximafilem o wyrażenie opinii na temat potrzeby powołania Klubu z wstępny zgłoszeniem swego udziału w charakterze członka. Należy podać imię i nazwisko, adres oraz informację, czy planujący zajmował się dotychczas maximafilem. Wstępne zgłoszenie należy adresować: Polski Związek Filatelistów, Okręg Warszawski, Komisja Tematyczna, skr. pocz. 104, 00-950 Warszawa.

Przypominamy, że członkiem klubu zainteresowanego PZF może zostać każdy członek Polskiego Związku Filatelistów opisujący swoją skłonność manipulacyjną w wysokości 30 zł.

Stanisław Głowiński

Przewodniczący
Komisji Tematycznej OW PZF

$$20 + 11 = 31,75 = 2325$$

$$: 40000 = 0,06$$

Wiesław Górecki

CZY PODAĆ SPRAWY LOTNICTWA

Zarząd Okręgu Katowickiego PZF powiadomił o zaprzestaniu działalności Klubu Zainteresowań "IKAR". Faktem jest, że my członkowie Klubu w ostatnich czasach nie mieliśmy zbyt wiele połyku z jego działalnością. Nie wriąjąc w szczególności sprawy i nie dociekając przyczyn, które doprowadziły do rozwiązania Klubu, wyjaśnia się, że filateliści polscy nie powinni być pozbawieni możliwości zorganizowanego działania w tej jednej z najstarszych tematycznych dyscyplin filatelistycznych.

W tej sytuacji, ze względu na bogate tradycje aerofilatelistyki w Okręgu Warszawskim wydaje się celowe i organizacyjnie możliwe podjęcie z nowej wzmocnienia działalności klubu o zasięgu ogólnokrajowym który już wcześniej działał w Warszawie - grupa "Aerofil".

Klub działałby na zasadach przyjętych dla innych klubów zainteresowanych PZF. Do szczególnych zadań klubu należałyby zaliczyć:

- Reprezentowanie interesów filatelistów, zbiegających tematyki lotniczej i pokazowej u władz PZF.

- Upamiętnianie osiągnięć i tradycji lotnictwa polskiego przy zastosowaniu metod wizualnych dla filatelistyki i inspirowanie działalnością w tym zakresie.
- Kultywowanie tradycji polskiej aerofilatelistyki.
- Współpraca i docenianie pracy organizowania Impres pocztowo-lotniczych.
- Przewadzanie działalności badawczej i edukacyjnej a dalejny aerofilatelistyki, zwłaszcza polskiej.
- Informowanie i opiniowanie publicystycznej aerofilatelistycznej.
- Współpraca z regionalnym klubem o zbliżonym kierunku działalności.
- Ułatwianie członkom zbioractwa, wymiany waków i wystawienictwa.
- Informowanie członków o aktualnych sprawach dotyczących tematu: poczta lotniczych, kasownikach pierwszych lotów itp.

Oczywiście klub nie może być organizacją, która będzie działała za nas filatelistów. Będzie mógł on realizować swoje zadania i spełniać potrzeby społeczności filatelistycznej tylko wówczas, jeśli my miłośnicy tej działalności zbioractwa oddamy częścią swojego czasu i zaangażowania na wspólnie potrzeby.

Korzystając z tamów Bluszczyku pozwól sobie wystosować apel do Koleżanek i Kolegów miłośników znaczków lotniczych aby zgłosili swój skromny udział na rzecz klubu jak i do pracy społecznej w jego ramach. Wypowiedź niszcząca nie może być jednak traktowana jako świadectwo o powstaniu klubu. Klub może powstać tylko wówczas gdy ilość zgłoszeń świadczących będzie o społecznej potrzebie jego istnienia. Apel ten kierujemy zówczas do działalności dotychczasowego klubu "IKAR", chętnie wykorzystany Wasze doświadczenie.

Zgłoszenia proszę przesyłać na adres:

Zarząd Okręgu Warszawskiego PZF

00-950 Warszawa, skrytka pocztowa 134

z dopiskiem na stronie adresowej przesyłki - "LOTNICTWO".

W celu umożliwienia kontaktowania się, proszę zgłaszających o podanie swojego adresu i ewentualnie numeru telefonu. Prośba ta dotyczy zwłaszcza tych Koleżanek i Kolegów, którzy wynikającej działalności społecznej w ramach klubu,

$17 + 22 = 39$, $75 : 2520 \cdot 4000 = 2,2$
0,06

Od Redakcji

Publikujemy wypowiedź Kol. Z. Ładosa, zapraszając do wypowiedzi innych działaczy w przedmiocie, jakie powinny być prowadzone działania w kołach, poza czynności organizacyjno-statutowymi. Myślim autora są na pewno kontrowersyjne lecz tym bardziej ważne dyskusji w interesie inspirowania kół i ich działań dla ich działań na rzecz filatelistycznej kwalifikowanej.

Zbigniew Łados

OPERACYJNE ODZIAŁYWANIE KÓŁ PZF NA POSTĘPY W ZBIERACTWIE
FILATELISTYCZNYM CZŁONKÓW PZF

W zależności od wieku i doświadczenia filatelisty można rozróżnić kilka etapów zbiernictwa filatelistycznego. Zaświeto u młodzieży jak i u dorosłych obserwuje się ponownie dwa zasadnicze etapy zbiernictwa filatelistycznego:

1 - etap to gromadzenie znaków pocztowych bez określonego celu i planu, 2 - etap, zbiernictwo znaków pocztowych z ustalonym celem i planem. Można też rozróżnić jeszcze etapów pośrednich. Ponadto etapy te w niektórych przypadkach wzajemnie przeplatają się dla różnych zbiorów filatelistycznych i tego samego filatelisty.

Wydaje się, że w drugim etapie, który jest szczególnie interesujący, można podzielić filatelistów na:

- a/ początkujących /cel zbiernictwa jest ustalony prowizorycznie/ ;
- b/ mało zaawansowanych /cel zdefiniowany, ale zbiornik jest jeszcze początkujący/ ;
- c/ średnio zaawansowanych /plan zbioru jest ustalony, nad zbiorem był już wystawiany na pokazach lub wystawach, ale bez wyników/ ;
- d/ bardziej zaawansowanych /zbiór był już wynikający/ ;
- e/ szczególnie wykluńających się /zbiór dyplomy na wystawach młodzieżowych/ .

Oczywiście można by ustalić bardziej precyzyjne metody klasyfikacji filatelistów, według stopnia zaawansowania w zbiernictwie filatelistycznym. Ten sam filatelist może być w zakresie jednego zbioru bardziej zaawansowany, nad w innych zbiorach - dopiero początkującym zbiernikiem. Niektóre są zaawansowani równocześnie w kilku zbiorach filatelistycznych. Wydaje się jednak, iż decydującym w ocenie powinien być jeden zbiór filatelistyczny, w którym filatelist jest najbardziej zaawansowany.

Proces przemiany filatelisty gromadzącego znaki pocztowe, na filatelistę zbierniącego te znaki według pewnego planu oraz pochodzenia przez poszczególne etapy, jest ponownie dość długotrwały. Wydaje się jednak, iż bardziej aktywny sposób oddziaływanie PZF na swoich członków, mógłby ten proces niesko przyspieszyć.

Różnego rodzaju bodźce wpływają na czas większe zaawansowania zbiorczy medo-licencyjnych lub dorosłych w filatelistyce lub na zaprzestanie zajmowania się filatelistyką. Zdarzają się przypadki, kiedy młody filatelist, w okresie różnych trudności życiowych, porzuca zbiorczość filatelistyczną, zaś po kilku lub nawet niekiedy kilkunastu latach znów zajmują się filatelistyką.

Wydaje się, iż tylko badania socjologiczne, przeprowadzone naukowymi metodami, na rzecz Związku Głównego PZF, mogłyby dostarczyć bardziej pozytywnych informacji i wniosków; jakie metody pracy powinien przyjąć nasz Związek, aby filatelistyka rozwijała się w sposób bardziej sprawnawy wśród członków naszego Związku. Jedynie do czasu wykonania tego rodzaju badań, PZF powinien podjąć szczegółowe działania, które umożliwiłyby ocenę jaką jest postęp w zbiorczości filatelistycznej. Badania te powinny równocześnie spowodować zintensyfikowanie oddziaływanie Zarządu KtPZF oraz dyrektorów i doświadczonych filatelistów na pozostałych członków tych KtP.

Proponuję, aby Zarząd Główny PZF polecił wszystkim Zarządom KtPZF przeprowadzenie w 1978 r. oceny, jaki jest stopień zaawansowania filatelistycznego wszystkich członków PZF w każdym Kole.

W tym celu trzeba zastosować uproszczoną klasyfikację podaną powyżej /punkty: 1, 2a, b, c, d, e/, lub zmodyfikowaną, która może być dodatkowo uzupełniona odpowiednim koncentracją, ułatwiającą jednoznaczne klasyfikowanie.

Przy okazji dokonywania tajdej oceny, Zarządy KtPZF powinny zaakcentować się, jakie trudności i problemy filatelistyczne posiadają każdy członek Kola PZF, jakie pomoc mogą udzielić filatelistom, jakie podjąć działania organizacyjne w Kole, aby zintensyfikować zbiorczość filatelistyczną. Samo wezwanie byliby indywidualne konwersacje filatelistów w Kole PZF, posza innych doświadczonych w wystawiennictwie filatelistycznym członków PZF /zwyczajnie z innych KtPZF/, organizowanie wspólnego przeglądu fragmentów zbiorów filatelistycznych, udzielenie pocad, organizowanie posiedzeń aktualiowych, informowanie o wydawnictwach PZF itd. Do pisma Zarządu Głównego PZF do wszelkich ogniw PZF powinny być dołożone wniosówki dotyczące metody przeprowadzania m.in. siedzi oceny stopnia zaawansowania filatelistycznego członków PZF oraz instruktuju filatelistycznego jaki powinien być przeprowadzony. Np., trzeba do takiego pisma dodać spis adresów Klubów Zainteresowań PZF, z podaniem tematyki których zajmują się w Kluby, albowiem z nowy Klub nie wynika zintensyfikacja tematów, którymi zajmują się niektóre Kluby. Filatelistów tematycznych na ogół mało wiele, o poszczególnych kierunkach wspólnych z klubami zainteresowań PZF. Dlatego Kluby te mają stosunkowo bardzo małą liczbę członków.

Z przeprowadzonej aktuji oceny stopnia zaawansowania filatelistycznego członków PZF, powinno być wykonane sprawozdanie dla Zarządu Głównego PZF, zaś ogólnie wyniki aktuji powinny być opisane w czasopiśmie "Filatelist". Wydaje się, iż zaradnie od wyników tej aktuji, powinna ona być powtarzana co kilka lat.

Jak wynika z relacji filatelistów, Zarządy Kół PZF, besides trudno kojarzenia, dla jakiego jest postęp w rozwoju filatelistycznym członków Kół, jakie występuje możliwości w tym stowarzyswie, jakie są zamierzenia członków Kół itd. Sytuacja ta nie wpływa korzystnie na tempo rozwoju naszej filatelistyki. Aby zachęcić Zarządy Kół PZF do takiej działalności, trzeba zmodyfikować metody oceny, w szczególności większych Kół PZF. Nowe metody powinny przedować postępy jakie uzyskują członkowie tych Kół w stopniu zaawansowania filatelistycznego, co w efekcie konkurencyjnym powinno wynieść się ilością i jakością uzyskanych wyników na różnych wystawach filatelistycznych. Organizowanie większej ilości konkursowych pokazów filatelistycznych z pewnością posiada duże znaczenie instrukcyjowe i propagandowe dla wielu poczynających filatelistów, którzy jeszcze nie mają odwagi wystawić swych zbiorów na wystawach filatelistycznych. Nie mniej jednak konkursowe wystawy filatelistyczne zdeciały stopnia, powinny być jedynym, niezwłocznym środkiem dla podwykonania stopnia zaawansowania filatelistycznego członków PZF i dla wykorzystania współzawodnictwa pomiędzy filatelistami w celu zdroszyskiego podwykonania posiadu ich zbiorów filatelistycznych.

Zarządy Kół PZF powinny być w większym stopniu niż dotychczas zaangażowane w uwydatnianiu pracy członków własnego Koła wynikającej na wystawach filatelistycznych. Dlatego trzeba stworzyć taki system ocen, który by skłonił Zarządy Kół PZF do intensywnego działania instrukcyjnego wśród członków tych Kół i do udzielania większej pomocy tym członkom Kół, którzy zamierają wystawić swoje zbiorы. Wydaje się, iż obecnie w większości Kół PZF pomoc ta jest niewystarczająca.

Bardziej dynamiczny rozwój filatelistyczny członków PZF powinien być stymulowany odpowiednią działalnością organizacyjną naszego Związku. Opiarte projekty nie wyczerpują tego tematu, lecz mają jedynie na celu zainicjowanie dyskusji. Temat ten jest bardziej nadto poruszany w różnych wydawnictwach filatelistycznych. Wydaje się, iż wzrost możliwości Kół PZF w zakresie podwykonania posiadu zbiorów filatelistycznego, wykryje również korzystnie na wzrost ilości członków PZF.

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1977.

Adres do domowy 252440 Warszawa/

$$23 + 36 + 26 = 85 \cdot 75 = 6375 : 1000^2 \\ 0,16$$

Stanisław J. Żółkiewski

SPECIALIZACJA W ZBIORZE KART POCZTOWYCH NA PRZYKŁADZIE WYDANIA
ZE ZNAKIEM OPŁATY "ORZEŁ NA TARCZY BAROKOWEJ"

/wydanie faniowe i halszowe projektu art. graf. E. Trojanowskiego/

W fachowych opracowaniach filatelistycznych omawiających poszczególne wydania polskich kart pocztowych, a także i w pracach sygnalizujących w polskiej i światowej poczcie filatelistycznej występowanie na kartach pocztowych różnych znaków opłaty pocztowych, emisja ze znakiem opłaty "Orzeł na tarczy barokowej", zaprojektowanym przez art. graf. Edwarda Trojanowskiego, znajduje się niewiele na szarym kubku.

O pierwszych, prowincyjnych emisjach z 1918/19 r. stanowiących represjonizacyjne przedłużki kart pocztowych wydanych dla Ziemi Polskiej podczas okupacji niemieckiej, pisano stosunkowo dużo i wydawało się w chwili obecnej właściwie skatalogowane i odpowiednio spopularyzowane.

Nie można tego natomiast powiedzieć o kartach wchodzących w skład wyżej wspomnianego wydania. Poza artykułem niski podpisany pt. "Karty 15 Fen" wydrukowanym w numerze 12/183 dwutygodnika "Filatelista", Warszawa R.10, 1963 s. 225-27 i 325, kaden ze zbiorów całostek polskich nie zebrał głosu na ten temat, a wydanie to jest jednak warto zaistrosować.

Wydanie to ze względu na występowanie w nim szeregu różnych odmian w odniesieniu do form datkowych oraz występowanie nowych uzupełnień datkowych jest ważne specjalizacji. Podstawą specjalizacji w tym wypadku musi być dokładne skatalogowanie emisji.

Pierwsze skatalogowanie omawianych kart zostało dokonane przez prof. dr. Arseniego Leszczewicza w podręczniku "Polskie Znaki Pocztowe"^{1/}. Skatalogowanie to wyodrębniały podstawowe emisje i jedną uzupełniającą:

1. Wydanie prowincyjne z 1919 roku – nadruk na niemiedziem formularzu kredytowego, oznakowany "C 154 /10.16/", napisów "Pocztówka" i "Adres wysyłającego" oraz znaku opłaty w walucie faniowej/czerwonej lub halszowej/Boletowej/. Napis "Pocztówka" pośrednicząc grubą podwójną /Gpd/ lub cienką pojedynczą /Cp/ beleczką /Foto 1/.

1/ "Polskie Znaki Pocztowe", nakładem czasopisma "Ekslibris", Białystok 1935, s. 355-56, 369.

22

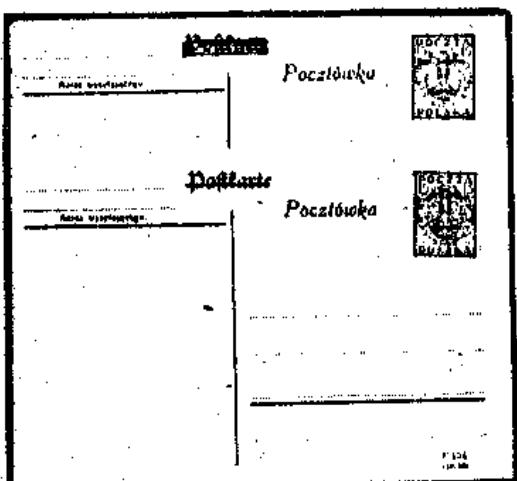


Foto 1.

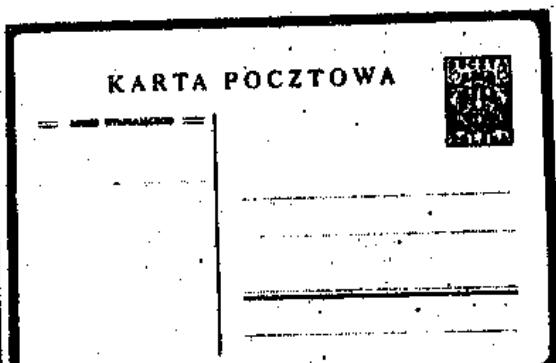


Foto 2.

2. Wydanie definitive, takie z 1919 roku, ze znakiem opłaty w walucie frankowej - "F" i halasowej "H", przygotowane do istniejącego w Polsce podkupaszyjnego ustroju monetarnego. Napis "KARTA POCZTOWA" długość 75 - 76 mm, rozstawienie poziomych linijek w odcinkach pery napisie "ADRES WYSYŁAJĄCEGO" - 1,2 mm /Foto 2/.

2a. Wydanie uzupełniające z 1919 r., w postaci karty za 10 fen./niebiesko/ sporządzonej na kartonie jasno i ciemno-piaskowym fakie, zmieniającą się w trakcie druku. Napis "KARTA POCZTOWA" długość 69,5 mm.

3. Wydanie definitive z 1920 r., z usuniętymi oznaczeniami waluty "F" lub "H" zamienione w zwiażku z unifikacją waluty. Napis "KARTA POCZTOWA" długość 77 mm, rozstawienie poziomych linijek w odcinkach 0,8 mm /Foto 3/.
Karty powyższe ze znakiem opłaty w barwie czerwonej lub karmiowej kreskowały na obrazce b. zaboru rosyjskiego, w barwie fioletowej na obrazce b. zaboru austriackiego nad w barwie niebieskiej na obrazce b. zaboru pruskiego.

Poniżej skatalogowanymi znajdują się w tym opisowaniu ostacerki podstawowe informacje, itd:

1/ linia dzieląca kartę znajduje się albo pomiędzy literami "P" i "O", występującym w słowach "POCZTOWA" - forma m /Foto 3/, albo pomiędzy literami "A" i "P" w słowach "KARTA POCZTOWA" - forma n /Foto 2/;

2/ na karcie ze znakiem opłaty za 15 franków /czerwona lub karmiowa/ występuje pod napisem "ADRES WYSYŁAJĄCEGO" jedna linia punktowana zamiast dwóch;

3/ na karcie z opłacenką odpowiednią ze znakiem opłaty za 15+15 fen. /oszczędzona/ występują dwa rodzaje lepionek:

a/ karty położone są u góry – układ normalny, 1 i 3 strona nadrukowana,

gd/ góra pierwnej karty położona jest z dołem drugiej karty, 1 i 3 strona nadrukowana

/Foto 4/;

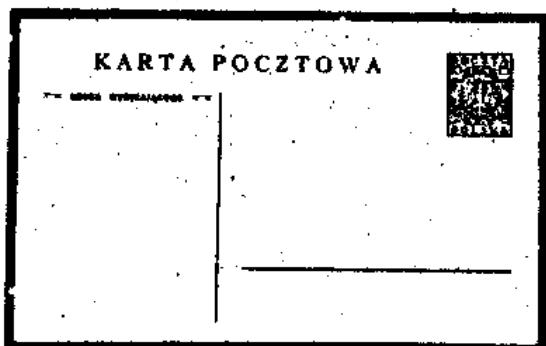


Foto 3.

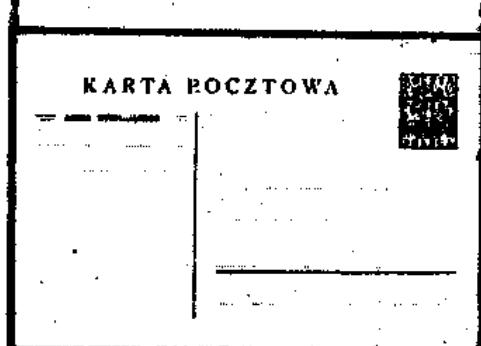


Foto 4.

4/ znaczek jest próbka karty ze znakiem opłaty za 15 fenigów /oszczędzona/ z oznaczeniem waluty literą "F" zamiast "P".

Dugie skatalogowanie, sporządzone w języku niemieckim przez znanego skatalogującego W. P. Coesecusa ukazało się w 1940 roku w pracy "DIE GANZRAUCHEN REPUBLIK POLEN", stanowiącej nadruk z wiedeńskiego czasopisma filatelistycznego "DER SAMMLER WOCHE". Opisowanie powyższej opłaty się nawiązuje na skatalogowaniu podanym przez prof. dr. A. Łazdiewiona. Odnosnie interesujących nas wydań powołuje kilka nowych i ciekawych informacji.

Pierwszy opis wydania powizyjnego z § 1/9 z 1919 r. zwraca uwagę, iż gruba czarna beleczka zakrywająca napis "Postkarte" składa się z dwóch części: dwóch beleczek poziomych /22,5 x 2 mm/ oraz ustawionych z ich lewej strony dwóch beleczek pionowych /4,5 x 0,75 mm/, zas cienka czarna beleczka – z dwóch poziomych odcinków zbiórnej wielkości /5,5 x 1 mm i 18 x 1 mm/ Foto 1.

Autor zauważa także występowanie nadruków nepołudniowych odwiboszowych, połówkowych oraz umiejscowionych na odwrocie formularza /mikromatura drukarki/.

Odnosnie pierwszego wydania definitywnego z 1919 r. autor stwierdza, iż perfinacja w linach adresowych umieszczona w układzie graficznym karty występuje w dwóch rodzinach:

I – wszystkie linie adresowe składają się z grubych, skupionych punktów – 32-34 punkty na 20 mm /Foto 2/;

II – wszystkie linie adresowe składają się z mocno grubych /szczególnie zmniejszonych/ punktów – 24 punkty na 20 mm /Foto 3/;

III - cienkie linie w kierunku gubioscy punktowane są nieco grubiej - 24 punkty na 20 mm,
dwie linie w kierunku nadzwyczaj punktowane są drobno - 32-34 punkty na 20 mm.

Informuje równocześnie o faktu na kartach z opłaczoną odpowiedzią zwykle występujących oznaczeń: "z opłaczoną odpowiedzią" lub "I" i "na odpowiedź" lub "II".

Przy skatalogowaniu wydania definitivego z 1920 r. W. P. Coetens podaje całkowicie błędną informację o kształcie kartki z opłaczoną odpowiedzią ze znakiem opłaty na 15+15 /dwudziestu/ - filateryjną. Autor wyjaśnia, iż informację powyższą zaczerpnął z "WELT GANZSACHEN-KATALOGG" dr. Z. Aschera. W. P. Coetens w swym opracowaniu przeprowadził także podobne ustalenia, jakie zadały punkcji na linach adresowych występują na pozostałych kartach pierwszego i drugiego wydania definitivego. Ponadto autor skatalogowania sugeruje, iż linia dzieląca kartę umieszczoną jest albo pod plonową kreseką litery "P" w słowie "POCZTOWA" albo pod jej wybiciem. Na wszystkich pozostałych kartach występuje układ m. /linia dzieląca kartę między literami "P" i "O" słowa "POCZTOWA" z niezauważonymi odchyleniami położenia.

W 1958 roku dr Małef Tjeloviusz zwrócił uwagę w artykule pt. "Dwa typy znaczków 15 PEN." //Filatelist", Warszawa R.5, 1958, s. 4-8/ na występowanie dwóch typów oznakowania - A /Foto 5/ i B /Foto 6/ pod oznaczeniem waluty na znaczkach obiegowych



Foto 5.



Foto 6.

z rysunkiem "Orzeł na tarczy barokowej". Roman Szkaradek zapisał w artykule "Trzy typy znaczka 15 fen. z 1919-1920" //Filatelist", Warszawa R.5, 1958, s. 222-27/

informując o występowaniu takie i innego typu cieniowania - C /Foto 7/. Typowe ścieżki w cieniowaniu występują na znaku opłaty z prawej strony, po stronie zaś lewej brak istotnych różnic.

Typ A - oznacza występowanie dwóch, niezowej długości, kresek cieniujących z prawej strony litery "P";

Typ B - oznacza występowanie dwóch prawie równej długości kresek cieniujących z prawej strony litery "P";

Typ C - oznacza jedną kreskę cieniącą z prawej strony i brak wejścia pod stopę litery "P".

Typy cieniowania odnotowane na znaczkach opłaty występują także i na znakach opłaty kart za 15 fenigów /cerwona i kamienowa/ wydania definitivego z 1919 z czas na wszystkich kartach wydania 1920 r.

Na kartach wydania prowizorycznego z 1919 r. występuje na znaku opłaty wyłącznie cieniowanie w typie B, ten sam typ cieniowania występuje na kartach wydania definitivego z 1919 r. ze znakiem opłaty za 10 fenigów /niebieska/ i za 15 halecy /fioletowa/ oraz za 15+15 halecy /fioletowa/.

Nie jest obecnie możliwym ustalenie, odnośnie kart pocztowych, w jakim układzie poszczególne typy cieniowania występowały na adeszu drukarskim, unemożliwia to brak materiału dowodowego w Muzeum Poczty i Telekomunikacji.



Foto 7.

A	A	A	A	A	B	B	B	B	B
A	C	A	A	A	B	B	B	B	B
A	A	A	A	A	B	B	B	B	B
A	A	A	A	A	B	B	B	B	B
A	A	A	A	A	A	B	B	B	B
A	A	A	A	A	A	B	B	B	B
A	A	A	A	A	A	B	B	B	B
A	A	A	A	A	A	B	B	B	B
A	A	A	A	A	A	B	B	B	B
A	A	A	A	A	A	B	B	B	B

Foto 8.

Rozmieszczenie cieniowań na adeszu drukarskim znaczu obiegowego za 15 fenigów /cerwona lub kamienowa/ przedstawia Foto 8.

Jak widać oznakowanie w typie "C" występuje tylko jeden znk w zinsku. Typ ten również rzadko występuje na znakach opłaty kart pocztowych. Wszystkie powyższe informacje pochodzą najpierw podpisemem do stopniowego poznajomości dotyczącego skatalogowania kart pocztowych ze znakiem opłaty "Oznak na tarczy bankowej" w obydwoch wydaniach definitywnych.^{2/}

W przekroju wyżej wspomnianym prawo zostało ujawnione występowanie jednej linii adresowej, zamiast dwóch, w adresie nadawcy takiż na karcie ze znakiem opłaty za 10 fenigów /niebieska/ oraz trzecie na kartach pojedynczych i podwójnych /z spinacją odpowiednią/ ze znakiem opłaty za 15 halerzy /fioletowa/. Uzasadnieniem oznaczonym w tabeli symbolom "a₁". Stwierdzono zostało ponadto występowanie równocześnie dwóch różnych typów oznakowania /A+B lub B+A/ na kartach podwójnych ze znakiem opłaty za 15+15 fenigów.

Po wielu dylectań nas od chwili wprowadzenia do obiegu powyższych kart, rozpoczęcie metoda wśród nowych zbiorów ogólnych, zauważenie wielu polskich zbiorów w czasie II wojny światowej czas normalna karcie leci, jaką okazały karty użyte pocztowe, konsekwencja już tylko zbliżony, uzasadnia definitywne skatalogowanie tej tak ciekawej emisji.

Poczwarka, ale abyba nie ostateczna, pełna specjalistycznego skatalogowania oznakowanych kart w układzie tabelarycznym, przedstawia się następująco:

Nr katalogu		K a r t a	Druk karcie jego napisy		Typ oznakowania
IKZP	W. P. Czarter		Opl/I	Opl/II	
		1919 r. Wydania prowizoryczne			
21	20	15 Fioletowa	+	+	B
22	21	15 H fioletowa	+	+	B

2/ St. Zofkiewski - Całość polskie czas mające obieg na ziemiach polskich, cz. II - Karty pocztowe 1918-1919 z. Warszawa, 1960 s. 28-33.
St. Zofkiewski - Polskie Znaki Pocztowe, t. III Warszawa, 1962 s. 817-820 i t. IV Warszawa 1966 s. 1547-1548.

Nr katalogu	W. P. Coetens	Karta Znak optany	Typ oznaczenia	Położenie linii dzielącej kartę					
				m	n	I	II	III	I
				Rodzaj linistury adres.					
				I	II	III	I	II	III
		1919 r. Wydanie definitive							
23	22	10 F s/ niebieska a ₁ / niebieska	C C A B C A B C	+	+	+	+	+	+
24	23	15 F s/ czerwona	A B C A B C A B C	+	+	+	+	+	+
				+	+	+	+	+	+
		23a a ₁ / czerwona	A B C A B C A B C	+	+	+	+	+	+
				+	+	+	+	+	+
		b/ karminowa	A B C A B C A B C	+	+	+	+	+	+
				+	+	+	+	+	+
25	24	15 H s/ fioletowa a ₁ / fioletowa	B B A B C A B C	+	+	+	+	+	+
26	25	15+15 F s/ czerwona g/ układ normalny	A B C A B C A B C	+	+	+	+	+	+
	a			+	+	+	+	+	+
	b	gd/ góra i karty pot. z dółkiem drugiej	A B C A B C A B C	+	+	+	+	+	+
		gd/ - " + gd/ - " -	A/B B/A	+	+	+	+	+	+
27	26	15+15 H s/ fioletowa a ₁ / fioletowa	B B A B C A B C	+	+	+	+	+	+
				+	+	+	+	+	+
		1919 r. Wydanie uzupełniające	O						
28	27	10 F niebieska /druk napisów i linistura malana/	O	+					
		1920 r. Wydanie definitive							
29	28	15 /fem/ niebieska	A B C A B C A B C	+	+	+	+	+	+
30	29	15 /fem/ s/ karminowa	A B C A B C A B C	+	+	+	+	+	+
		b/ karminowa	A B C A B C A B C	+	+	+	+	+	+
				+	+	+	+	+	+

31	30	15 Zen/ fioletowa 1920 r. Polska Agencja Pocztowa w Konstantynopolu /Foto 9/ Karta nr 24 b/ z nadrukiem LEVANT	A B C	+				
1	1	15 F karmienna	A B C	+				

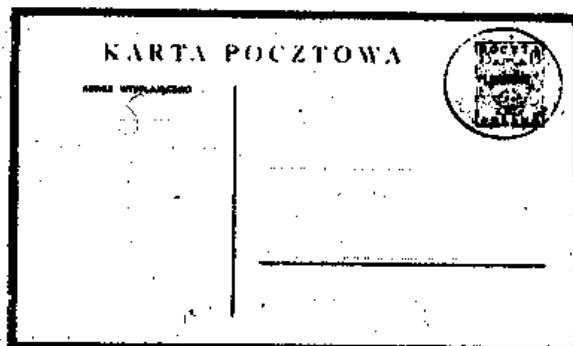


Foto 9.

Na uwagę zasługuję, iż na znaku opłaty każdej karty w dole, po obydwóch bokach karty z czerwonymi umieszczoną są pierwsze litery imienia i nazwiska projektanta znaku opłaty "E" i "T" /Edward Trojanowski/.

Autorowi wiele wydania definitivenego z 1919 r., z wyjątkiem nr 28, kiedy to karty wydano 14 400 sztuk, aż stosunkowo dość wysokie, np. karty ze znakiem opłaty na 10 fen. /niebieska/ wydano 748 250 szt., karty ze znakiem opłaty na 15 fen. /czarno- i karmienna/ - 6 639 720 szt., karty na 15+15 fen. /oszroniona/ - 439 560 szt., karty na 15 hal. /fioletowa/ - 4 682 747 szt., natomiast karty na 15+15 hal. /fioletowa/ - 324 823 szt., to jednak zebrać wszystkich odmian jakie są znane i prawdopodobnie jeszcze występują na omawianych kartach, napotyka się poważne trudności.

Dowódco dotyczy także i kart wydania definitivenego z 1920 r., których wydano ponadwile 401 433 szt. wspólnie dla wszystkich tych odmian barwy znaku opłaty.

$$\begin{aligned}
 & 22 + 30 + 32 + 32 + 32 + 28 + 30 + 24 = 22 \\
 & = 17100 = 40000 : 0,43
 \end{aligned}$$

"PAMIĘCI NARODOWEJ"

Czoraz mniej społeczeństwo polskie w miesiącu kwietniu czci pamięta o tych, którzy oddali swoje życie, aby inni mogli żyć.

Polski Związek Filatelistów w swojej działalności również pamięta o tych, którzy w kałużach hitlerowskich przez ciemne nocce okupacji walczyli o dzień dzisiejszy Polski. Członkowie naszego Związku pocztowiców gromadzą, zabezpieczają i eksponują zbiory poświęcone martyrologii narodu polskiego. W tych "rzeszach" dokumentacji pocztowej, wykazujemy jak okupant "respektował wolność słowa i swobodnej życzności istotowanych z najbliższymi".

Zbiory naszych kolegów: Wiesława Nacholskiego - "Tego zapomnij nie wolno" oraz Zdzisława Sierpińskiego - "Losy Polaków w II wojnie światowej" - są bardzo pomocne i evidentnie obejmują zakazaną "swobodę" korespondencji i tekstu. Są one eksponowane w Klubie Jedliowym Spółdzielni Mieszkaniowej Warszawa-Śródmieście, przy ul. Grzegórzeckiej 4.

Na życzenie zaинтересowanych istnieje możliwość zorganizowania większej ekspozycji w Muzeum m. Warszawy, połączonej z dodatkowym wyświetlaniem filmu o mieszkańców naszego miasta oraz tragedii typu więźniów obozów koncentracyjnych.

Naród nasz losy nasze wojenne i pamięta o tych, którzy oddali swoje życie za naszą wolność. Dokumenty poczty obyczajowej są ostatecznym ludobójstwem i zbrodnią wobec ludzkości dokonanej przez fałszywego hitlerowskiego. Tak je oznacza partia społeczeństwa. Winielamy więc caynię wszystko aby ta dokumentacja filatelistyczna nie była wykorzystywana do innych celów przede wszystkim odnoszących się ogólnie na cześć RFN.

ZKB

18.75 = 13

PODSTAWY PRAWNE DZIAŁANIA
POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW

Doświadczenie kilku ostatnich lat wykazuje, że wielu działaczy, kiedy w ramach swoich społecznych obowiązków biorą udział w pracach organów PZF, albo nie zna obowiązujących podstawowych przepisów PZF, albo też niewłaściwie je interpretuje. W konsekwencji powoduje to stłuszczone uwagi organów kontrolujących działalność naszego Związku jako stowarzyszenia rejestrowanego. Jest więc celowe chociaż w najbardziej ogólnej formie zapoznanie Kolegów z tymi podstawowymi przepisami.

Zasadniczym aktem prawnym regulującym sposób, warunki powstawania stowarzyszeń, zakres ich działania, uprawnienia i obowiązki władz, sposób rozwijania stowarzyszenia i inne kwestie, jest Rozporządzenie Prezydenta z 27 X 1932 r. "Prawo o stowarzyszeniach" opublikowane w Dzienniku Ustaw nr 94 poz. 808, ze zmianami w 1949 r. Dz.U. nr 41 poz. 293 i w 1950 r. Dz.U. nr 44 poz. 401.

zrzeszenie

I. Ogólnie mówiąc stowarzyszenie to trwałe, dobrowolne i o celach niesekretkowych. Art. 1 cyt. "Prawa o stowarzyszeniach" zwane dalej "Pt. o St.". Obowiązujące przepisy "Pt. o St." przewidziale trzy typy stowarzyszeń, przy czym zasadniczym kryterium ich podziału jest posiadanie lub nie posiadanie przez stowarzyszenie osobowości prawa.

A. Stowarzyszenia zwykłe nie mają osobowości prawa, nie mogą posiadać majątku ani rozwijać którejkolwiek działalności.

B. Stowarzyszenia zarejestrowane, zwane czasem takimi statutowymi, muszą posiadać status:

- z chwilą zarejestrowania nabierają osobowości prawa i zdolność do działań prawnych,
- zą represjonowane na zasadzie przez organ statutowy, tj. zarządu.

Forma stowarzyszenia zarejestrowanego przewidziana jest w zasadzie dla związków o większych wielkościach społecznych, czyli stanowi ono wyjątkową formę wśród zrzeszeń o celach niesekretkowych. "Pt. o St." nakłada na stowarzyszenia zarejestrowane większe obowiązki, a ponadto określa dodatkowe warunki, którym powinno odpowiadać.

C. Stowarzyszenie wysokiej utylitaryzacji - to szczególna i najwyższa forma stowarzyszenia, która powstaje w oparciu o Uchwałę Rady Ministrów. Obecnie mamy w PRL około 30 takich Stowarzyszeń.

II. Polski Związek Filatelistów jest stowarzyszeniem zarejestrowanym. Działa w oparciu o Statut uchwalony na Zjeździe Delegatów i zarejestrowany w 1950 r. Z tą chwilą PZ

nabył osobowość prawną i zdolność do działań prawnych poprzez swoje statutowe organa. Każda zmiana Statutu jest rejestrowana.

Przepisy art. 19 "Pr. o St." wyliczają, jakie zagadnienia winny być w statucie zasadzenia uregulowane; zawierają ogólne stwierdzenia, że statut nie może zawierać postanowień sprzecznych z prawem. Sam sposób uregulowania w statucie poszczególnych kwestii pozostawiony jest członkom stowarzyszenia.

Obowiązujący Statut PZF został uchwalony na X Zjeździe Delegatów PZF, a XI Zjazd w 1973 roku dokonał niezbędnych zmian i uzupełnień. Zarziedzony Statut jest więc dla członków Związku prawnym, które ich obowiązuje. Statut oraz wynikające z niego uprawnienia i obowiązki są honorowane przez organa administracji państowej.

Z treści § 7 ust. 3 naszego Statutu wynika, że Minister Lepszości wykonuje funkcje właściwe nadzoru nad stowarzyszeniem. Poza tym uprawnienia nadzoru nad PZF z tytułu ogólnych przepisów "Pr. o ST." sprawuje Minister Spraw Wewnętrznych i odpowiednio jednostki urzędu spraw wewnętrznych w województwie, a także odpowiednio niższe komórki.

Zagadnienie nadzoru jest pojęciem bardzo szerskim bo obejmuje czynności o charakterze ścisłe kontrolnym, jak również inne czynności, zmierzające do realizacji uprawnień przyznanych organowi nadzorującemu i mające na celu zabezpieczenie prawidłowego działania jednostki nadzorowanej.

Wybitny znawca prawa administracyjnego, prof. dr Jerzy Stanościk w książce pt. "Elementy nauki administracji", Warszawa 1965, reprezentuje pogląd /st. 122/, że metody wpływu administracji państowej na działalność stowarzyszeń muszą być szczególnie elastyczne i delikatne. Na str. 187 Autor podaje m.in. definicję kontroli i nadzoru jak następuje: "Kontrola jest to obserwowanie, ustalanie lub wykrywanie stanu faktycznego, porównywanie rzeczywistości z zamierzeniami, występowanie przeciwkojawiskom niekorzystnym i sygnalizowanie jednostkom kompetentnym o dokonanych spostrzeżeniach, bez decydowania jednak o zmianie kierunku działania jednostki kontrolowanej. Tam gdzie w grę wchodzi prawo wydawania poleceń, wiążącej dyrektywy o zmianie kierunku działania, gdzie w grę wchodzi kierowanie organami podległymi, będziemy mówili o nadzorze. Nadzór nie ogranicza się zatem do obserwacji a łączy się z czynnikiem kierowania za pośrednictwem formułowanych dyrektyw.

III. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 24 X 1961 r./Dz.U. nr 53 poz. 300/ oraz wytycznymi Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zakresu działania i organizacji urzędów spraw wewnętrznych i wydziałów spraw wewnętrznych, do zakresu działania organów spraw wewnętrznych należą m.in. sprawy dotyczące stowarzyszeń, zgromadzeń i zbiórek publicznych. Tak więc te właśnie organa administracji państowej spełniają czynności nadzorcze, wypływające z przepisów "Pr. o St.".

Wynikają z tego następujące nasze obowiązki i prawa tych jednostek do nadzoru nad działalnością PZF:

- a. art. 23 "Pr. o St." nakazuje Zarząowi podanie do wiadomości władz rejestrującej, w terminie 14 dni, aktu nowo wybranego Zarządu. Przepis art. 41 tegoż Prawa mówiący ten obowiązek odpowiednio na Zarządy Okręgów, które obowiązane są w tym samym terminie podać do wiadomości właściwego urzędu spraw wewnętrznych aktu Zarządu;
- b. podstawowe uprawnienia w zakresie kontroli stowarzyszeń rejestrowanych zawarte są w art. 24 "Pr. o St.", które rozszerza moc obowiązującą art. 15 i 16 na stowarzyszenia nieuregistrowane. Przepisy te można ująć w następujące punkty:
 1. wyływanie Zarządu do dostarczenia odrysów protokołów posiedzeń lub tracji powołanej uchwały, jeżeli te były opisywane,
 2. przeglądanie w lokalu Związku akt, księgi oraz dokumentów i sporządzenie z tych materiałów odrysów, wyciągów i notatek,
 3. wyływanie Zarządu by w określonym czasie studiować organom władz administracyjnej pomocą w wyciąganiu potrzebnych materiałów.
- c. Zgodnie z § 42 Statutu PZF w województwach działają Okręgi PZF, sąd też te same uprawnienia w zakresie kontroli posiadają jednostki wojewódzkiej administracji państwowej. Stanowi znacząco tym przekształcenie przepisu art. 41 "Pr. o St.". W związku z tym powinno się zwrócić uwagę na zmiany w zakresie kontroli jednostek administracyjnych, mających na celu skrócenie procedury kontroli i ułatwienie jej realizacji.
- d. władca ma prawo stosować wobec stowarzyszenia środki zapobiegające i powstrzymujące w operacji o przepis art. 15 /24 i 41/ "Pr. o St.", gdy w czasie kontroli stwierdzi, że:
 - działalność stowarzyszenia wykonała przeciwko obowiązującemu prawu,
 - działalność stowarzyszenia wykonała przeciwko ustalczemu dla stowarzyszenia zakazowi i sposobu działania,
 - stowarzyszenie w ogóle nie odpowiada wezwaniom swego prawnego istnienia,
 - stowarzyszenie neguje bezpieczeństwu, społeczeństwu i pożytkowi publicznemu.

3. zawiesić działalność stowarzyszenia,
4. rozwijać stowarzyszenie.

IV. Statut PZF w § 90 wymienia m.in. następujące składniki funduszy Związku:
.. "4/ dopłaty do znaczków pocztowych
5/ darowizna i dotacje".

Polski Związek Filatelistów co roku otrzymuje z Ministerstwa Łączności kwoty uzywane przez Ministerstwo z "doplat do znaczków pocztowych" na rzecz PZF^{x/}.

Ponadto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w oparciu o odpowiednie przepisy, udziela zezwoleń na zebranie przez PZF w drodze zgłoszeń publicznej odpowiednich funduszy na określone cele, np. na budowę Klubu Filatelisty itp.

Fakt, że PZF korzysta z takich form uzyskiwania funduszy na cele działalności statutowej powoduje, iż Polski Związek Filatelistów podlega dalszym formom kontroli tych dwóch Ministerstw, /Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Łączności/.

I tak wiąże nas przepisy art. 43 i 43a "Pz. o St.", które brzmiają

Art. 43

"W stosunku do stowarzyszeń konstytuujących z oficjalnością publiczną albo z zapomog udzielonych im przez władze lub instytucje publiczne, bez względu na cele tych stowarzyszeń, mają zastosowanie następujące postanowienia:

- a. o terminie, miejscu i przedmiocie każdego walnego zgromadzenia obowiązane są zwiedomić bezpośrednią władzę nadzorczą. Dotyczy to również posiedzeń Zarządu stowarzyszenia o ile przedmiotem obrad mają być sprawy związane z użyciem funduszy uzyskanych w drodze określonej we wstępie niniejszego artykułu;
- b. władza może delegować na ich posiedzenia swego przedstawiciela, upoważnionego do zapisania głosu, żądania informacji od Zarządu, komisji rewizyjnej i innych organów stowarzyszenia i osymienia swych uwag co do gospodarki stowarzyszenia, celowości wydatków, potrzebnych reform itp. ...;
- c. w razie powtarzających się uchybień w gospodarce stowarzyszenia, może ono być przez władzę rejestracyjną pozbawione prawa konstytuowania z oficjalnością publiczną lub z zapomog.

Art. 43a

"Kontrola gospodarki stowarzyszeń oraz unormowanie rachunkowości i sprawozdawczości finansowej należą do władzy rejestracyjnej".

W oparciu o powyższe przepisy Ministerstwo Spraw Wewnętrznych sprawuje nadzór nad działalnością PZF w części dotyczącej zgłósek publicznych. Nadzór nad Ministerstwa

x/ Szczegółowe zasady udzielania dotacji oraz zasady kontroli wykorzystania dotacji są zawarte w Rozp. Rady Min. z 28 VII 1959 r. /Dz.U. nr 52 poz. 313 ze zmianami w 1963 r. Dz.U. nr 4 poz. 23/.

Łącznie, w odróżnieniu od innych nadzorów nadzoru o którym mowa na wstępie, można byłoby nazwać nadzorem mercytacyjnym, bo dotyczy on podstawowej działalności merytorycznej dla realizacji zadań, dla których powstał PZF.

Te nadzaje szczególnego nadzoru i konieczność ścisłego przestrzegania przez poszczególne komórki organizacyjne PZF przepisów sporządzania o zbiórkach publicznych był już sygnalizowany przez Zarząd Główny PZF, który przekazał do Okręgów takiet zaspromoczenia, o którym mowa na wstępie i nakazem jego ścisłe przestrzeganie.

Ostatnimogniwem w systemie organów uprawnionych do sprawowania nadzoru nad gospodarką finansową naszego Związku, jako stowarzyszenia zarejestrowanego, jest Najwyższa Izba Kontroli, która ma ustawowe prawo badania działalności wszystkich jednostek pod względem legalności, gospodarności, celowości i zasadności.

$$28 + 34 + 28 + 26 + 11 = 127 \cdot 75 = 9,725 : 10000 = 0,26$$

MEDAL ZA ZASŁUGI DLA ROZWOJU PUBLIKACJI FILATELISTYCZNYCH

Od nadawcji

Wśród wyróżnień honorowych PZF jedno z pocztych miejsc zajmuje "Medal za Zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych". Jest to wyróżnienie małe jeszcze znane w specjalnych księgach filatelistów mimo, iż zostało ustanowione już w 1969 r. Przyznany tej cześćliwości należy się upatrywać przed wszystkim w formie przyznawania "Medalu" wyłącznie za działalność w dziedzinie publicystycznej i wydawniczej, a tą, zresztą, uprawia stosunkowo wąskie grono filatelistów.

Poniżej podajemy takiet regulaminu "Medalu" w nowym brzmieniu, obowiązującym od 1 sierpnia 1976 roku.

REGULAMIN

określający waróć, tryb i warunki nadawania "Medalu PZF za Zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych"

§ 1

"Medal za Zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych, zwany dalej Medalem, ustanowiony przez Prezydium Zarządu Głównego Polskiego Związku Filatelistów w roku 1969 na wniosek Zarządu Okręgu PZF w Krakowie i nadany po raz pierwszy w roku 1970, jest zaszczytnym wykazaniem dla członków ruchu filatelistycznego.

§ 2

Opis medalu i dyplому nadania oraz ich wzór i wyniary określają załączniki nr 1 i nr 2 Regulaminu.

§ 3

1. Medal nadaje Prezydium Zarządu Głównego PZF na wniosek Jury.
2. Jury powoływanie jest na każdy rok przez Prezydium Zarządu Głównego PZF na wniosek stałego Sekretariatu Jury Medalu.
3. Sekretariat Jury Medalu, mający siedzibę w Krakowie, stanowią: przewodniczący Jury i sekretarz Jury mianowany przez Prezydium Zarządu Głównego PZF.
4. Jury składa się z 7 osób: przewodniczącego i sekretarza oraz 5 członków – znawców literatury filatelistycznej i zagadnień edytorskich oraz działań o wysokim poziomie wiedzy filatelistycznej.

§ 4

1. Medal może być nadany osobom, które w danym roku kalendarzowym:
 - a. zasłużyły się wyjątkowymi osiągnięciami jako autorzy fechowych publikacji filatelistycznych;
 - b. położyły znacząco dute zasługi w upowszechnianiu wiedzy filatelistycznej poprzez publikacji informacyjno-popularyzatorskich;
 - c. wykazująły się szczególną kreatywnością i aktywnością w prowadzeniu filatelistycznych rubryk, kącików, działów itp. w prasie, radio i telewizji;
 - d. wyróżniły się aktywną pracą i szczególnymi inicjatywami w zakresie publikacji filatelistycznych w redakcjach czasopism, buletynów i innych periodyków filatelistycznych wydawanych w kraju;
 - e. wykazywały się wyjątkowo dużym i osobistym wyjątkowym wkładem pracy w organizację filatelistycznych skali propagandowo-wydawniczych i publityczno-informacyjnych o dużym znaczeniu dla rozwoju i upowszechniania publikacji i wiedzy filatelistycznej;
 - f. zasłużyły się wyjątkowymi osiągnięciami w rozwoju i upowszechnianiu publikacji o filatelistyce polskiej ze świata.
2. Medal może być nadany również zespołom redakcyjnym czasopism i buletynów filatelistycznych, redakcjom prasy, radia i telewizji, wydawnictwom, ogólnym Polskiego Związku Filatelistów wszystkich sekcji oraz organizacjom i instytucjom, które położyły znacząco dute zasługi dla rozwoju publikacji z zakresu filatelistyki i w ten sposób przyczyniły się wyjątkowo do konkretnego myśli i wiedzy filatelistycznej.
3. Medal może być nadany jednej osobie lub instytucji nie więcej niż trzykrotnie.

§ 5

Medal nadawany jest na wniosek Jury, które przedchodzi do zatrzymania Prezydium Zarządu Głównego PZF propozycje kandydatów z inicjatywy własnej, lub w oparciu o wnioski i zeznania okręgów i stowarzyszeń komisji Zarządu Głównego PZF.

Wnioски w formie pisemnej wraz ze stowarzyszeniami i załączonymi w 3 egzemplarzach publikacjami z ostatniego roku kalendarzowego są przedstawiane do dnia 31 stycznia każdego roku. W przypadku braku publikacji dowodowych wniosek winien zawierać ich szczegółowe dane.

§ 6

1. Aktem wręczenia Medalu dokonują członkowie Zarządu Głównego PZF, lub z upoważnienia Z.G. PZF – przewodniczący i sekretarz Jury.
2. Wraz z Medalem wręczana się dyplom nadania.
3. Decyzje Prezydium Zarządu Głównego PZF na wniosek Jury są podejmowane w czasie sesji w roku, w momencie powstania polskiej przy filatelistycznej; tj. w miesiącu kwietniu. Aktem wręczenia Medalu dokonuje się w okresie Dni Kultury, Oświaty, Krajówki i Pasy, lub podczas imprez filatelistycznych.

§ 7

1. Nadanie Medalu wpisując się do imiennego rejestru odznaczeń. Do rejestru, stanowiącego specjalną kielęgę nadanych Medali wpisuje się:
 - a. liczbę poządkiową nadania
 - b. imię i nazwisko osoby /lub nazwę instytucji/ odznaczanej
 - c. miejsce zamieszkania i przynależność organizacyjną /okręg PZF/
 - d. fikcję pełnomistrza w Polskim Związku Filatelistów
 - e. datę nadania przez Prezydium Zarządu Głównego PZF
 - f. umieszczenie Jury
 - g. datę i miejsce wręczenia Medalu
 - h. imię i nazwisko osoby fikcji w PZF osoby wręczającej
 - i. uwagi
2. Liczbę poządkiową rejestru wpisuje się do dyplому nadania jako numer tego dokumentu.

§ 8

Czynności organizacyjne i techniczne związane z przyjmowaniem i opozowaniem wniosków o nadanie Medalu oraz prowadzeniem rejestru wykoduje Sekretarz Jury i Biuro Zarządu Okręgu PZF w Krakowie.

§ 9

Naswisię osób i naswy instytucji wyróżnionych Medalem wras z umieszczeniem podanym poniżej Jury będą ogłoszone w czasie filatelistycznej.

§ 10

Niestający regulamin wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1976 r., w miejsce dotychczasowego regulaminu z dnia 1 stycznia 1972 r.

Prezydium
Zarządu Głównego
Polskiego Związku Filatelistów

Warszawa, dnia 12 czerwca 1976 r.

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
Zasiedz Główny

Warszawa, dnia 12 maja 1977 r.

L. da. 775/77

Kolejny Prezes
Zasiedzów Okręgów PZF
wysyłanie

Pismo okoliczne

W trakcie o ochronę interesów naszej organizacji i jej członków Plenum ZG PZF podjęło uchwałę, której celom jest zabezpieczenie się przed różnymi wydawnictwami filatelistycznymi inspirowanymi przez instytucje nie filatelistyczne. Sens tej uchwały jest jednoznaczny i bliższe jej wyjaśnienie jest chyba zbędne.

Prezydium Zarządu Głównego stwierdza jednak, że uchwała ta nie jest postrzegana, szczególnie przez ogniąca naszego zwrotu, które albo nie mały treść uchwały, albo nie rozumieją jej intencji.

W marcu br. jednostki organizacyjne PZF otrzymały kolejną ofertę, w której proponuje się nabycie wydawnictw z okazji "XII Międzynarodowego Mecetu i Mistrzostw Polski".

Nastwozą oferty jest Koło nr 13 PZF w Dąbnie Lubuskim, a podpisem ją ob. Ryszard Czarski, przewodniczący Koła PZF i przewodniczący komitetu organizacyjnego wystawy.

Przeprowadzone wyjaśnienia w tej sprawie pozwoliły ustalić, że ani Okrąg Sędziów, ani też Komisja Wystaw ZG nie były informowane o tych wydawnictwach, a tym bardziej nie zrobowały im przez udzielenie zezwoleń.

W tej sytuacji, działając zgodnie z postanowieniami Płaczu ZG, Prezydium zatwierdzone jest zwolnić się bezpośrednio do Kolegiów Przesów z prośbą aby zechcieli podjąć wszystkie niezbędne środki zapobiegające przed ukazywaniem się niepożądanego wydawnictwa, a w przypadku wykroczenia podanym – przeciwdziałali zapowiadaniu wydawnictw na pośrednictwie ogniw PZF.

Jednocześnie, z najaznym platem okolicznym, Prezydium ZG należy:

- Komisji Wystaw ZG podanie do wiadomości "Filatelisty" informacji wszystkich wydawanych zezwoleń na wydawnictwa pamiątkowe;
- Redakcjom buletynów i jednostkom organizacyjnym PZF nie hołocowanie i nie publikowanie żadnych informacji o wydawnictwach pamiątkowych, jeśli informacje te nie są zognoszone przez właściwy Okrąg PZF oraz opublikowanie niniejszego pisma okolicznego;
- Okrągowi Sędziowskiemu podjęcie czynności przeciwstawiających zapowiadaniu przez Kola nr 13 oferowanych wydawnictw i przeprowadzenie kontroli pod kątem finansowym;
- Głównemu Kolegium Sędziów PZF ustanowienie wydawnictw emisowanych bez stosowanych zezwoleń na niepożądane w zbiornach filatelistycznych.

Prezydium prosi jednoznacznie Redakcję "Filatelisty" o nie publikowanie żadnych ofert, jeśli nie są one zognoszone przez właściwy Okrąg PZF, a w przypadku oferty Kola nr 13 /"Filatelisty" z 6/77, oznaka streszczenia/ umieszczenie odpowiedniego wyjaśnienia, że wydawnictwa ukazują się bez wymaganych zezwoleń organizacyjnych.

S e k r e t a r s t w o
Zespołu Głównego PZF

P r e s s
Zespołu Głównego PZF

/-/ Ryszard Rusek

/-/ Zbigniew Zieliński

Do wiadomości:

- Redakcje Buletynów PZF
- Główna Komisja Rewizyjna PZF
- Główna Kolegium Sędziów PZF
- Komisja Wystaw i Impres ZG PZF
- Redakcja "Filatelisty".

INFORMACJE FIP

Począwszy od 1974 roku Biuro Komitetu Wykonawczego FIP wydaje okresowo własny biuletyn pt. "Informacji FIP". Dotychczas ukazało się 10 numerów w formie powielanej. Zarząd Główny PZF, poagryz udostępnił te materiały załączonym sprawami międzynarodowymi naszym działaczom, dokonywał przekładu "Informacji" i wydawał je jako wersję polską "Informacji FIP", przy czym wydano 8 numerów "klatkach" ponieważ w wersji oryginalnej niektóre partie materiałów były powtarzane.

W końcu ubiegłego roku Biuro FIP dokonało zmian techniczno-edytorskich i rozpoczęło wydawanie biuletynu w postaci periodyku, pod dotychczasowym tytułem, ale drukowanego na typografii, w formacie A 4 i w trzech językach.

W tym samym czasie dokonały się zmiany w warunkach wydawania biuletynów w PZF. Wykorzystując tę sytuację Zarząd Główny podjął decyzję, która umożliwi przekazywanie wszelkich informacji FIP i jej organów szerszemu gronu działaczy PZF. Z tego względu postanowiono zrezygnować z odrębnego wydawania wersji polskiej "Informacji FIP", drukowanej w nakładzie 300 egz. Wszystkie, istotne dla czytelnika polskiego materiały, będą od tej pory podawane na łamach "Biuletynu Informacyjnego PZF" ukazującego się w nakładzie 2,500 egz.

Prezydium Zarządu Głównego PZF jest przekonane, że dokonane zmiany i podjęta decyzja spotkają się z uznaniem wszystkich Kolegów.

Dla wprowadzenia Kolegów, którzy nie mieli możliwości zapoznania się z dotychczasową wersją polską "Informacji FIP", podajemy niżej streszczenie sprawozdania z 45 Kongresu FIP, który odbył się w Filadelfii, w dniach 27-28 maja 1976 r., a opublikowanego w numerze 2/76 "Informacji FIP" w wersji obcojęzycznej. Zeszyt ten został wydany jako ostatni w formie powielanej i dotychczas nie ukazał się w wersji polskiej.

----- X -----

Obsady Kongresu rozpoczęto od sprawdzenia list obecności delegatów i stwierdzenia, że Kongres zwolony został zgodnie ze Statutem FIP. Po przemówieniach powitalnych /pkt. 1-3 posiedzienia/ P.J. de Vos'a, przedsiębiorczości komitetu wystawy "Interphil 76", L. Putza, prezydenta FIP i A. Nicklausa, sekretarza FIP, nastąpiły do dalszych obrad zgody z poślednictwem dziennym.

4. Przyjęto sprawozdanie z 44 Kongresu FIP /Madryt 1975/ po uwzględnieniu poprawek do § 19 oficjalnego sprawozdania, zgłoszonej przez przedstawiciela American Philatelic Society, który popierała propozycje /dotyczące maksyafilii/, ale na wystawie "Interphil 76" nie przewiduje specjalnej klasy dla maksyafilii. Sprawozdanie z Kongresu opublikowane w nr 2/75 "Informacji FIP".

W pkt. 5, 6 i 7 początku dnianego wychodzono sprawozdania prezydenta i sekretarza generalnego FIP z działalności tej organizacji w roku 1975, sekretnika FIP i rewidentów kierownictwa /także tą sprawę Związek Filatelistów Szwajcarskich/ oraz koordynatorów: Tematycznej, Młodzieżowej, Literatury, Historii Poczty, Filatelistyki Tradycyjnej, Aerofilatelistyki, Ciekostek Pocztowych i pełnomocnika FIP ds. walki z fałszerstwami. Sprawozdania opublikowane były w nr 1/76 "Informacji FIP".

K.H. Dobbert, pełnomocnik ds. walki z fałszerstwami zwrócił w sprawozdaniu uwagę, że wiele związków krajowych nie wykazuje żadnej aktywności w ujawnianiu fałszerstw i odmawia współpracy z FIP w tym zakresie. Ponownie zwróciła się do wszystkich związków o przekazanie do Sekretariatu FIP aktów prawnych normujących w ich kraju zagadnienia fałszerstw znaczków pocztowych.

Przedstawione sprawozdania przyjęto jednogłośnie. Komitetowi Wykonawczemu FIP, sekretnikowi i rewidentom kierownictwa udzielono absolutorium. Uznanie, że przedniosły po części różnych komisji oczu pełnomocników do zadań specjalnych zakończyły swoją kadencję podobnie jak Prezydium i Komitet Wykonawczy FIP.

W pkt. 8 definitywnie przyjęto regularny specjalny klasy literatury filatelistycznej i klasy aerofilatelistyki na wystawach pod patronatem FIP.

W pkt. 9 i 10 przyjęto na czele FIP Stowarzyszenie Filatelistów Libii; nie rozpatrywano kandydatury Stowarzyszenia Filatelistów Lwowej Republiki Konga z uwagi na nie złożenie wniosku w ustalonym terminie; przedstawiciel Islandii poinformował, że jego Związek nie stawia narasie wniosku o przyjęcie do FIP; wykluczeno z FIP Stowarzyszenie Filatelistów Peru za nie płacenie składek oraz Związek Filatelistów Tuniskich wobec braku od roku 1973 jakiegokolwiek kontaktu.

Pkt. 11 poświęcono zagadnieniom wystaw pod patronatem FIP. Obecną informację o wystawie "Amphilex 77" złożył przedstawiciel Administracji Pocztowej Holandii, p. de Beer. Wystawy odbywają się dyspozycji 4200 ram, a funkcję sekretarza generalnego powierzono p. P.A. Wijnovi.

Zatwierdzono patronat FIP dla wystaw: "Portugale 77" w Portugalii, "Juphilux 78", młodzieżowa wystawa w Luksemburgu, "Capex 78" w Kanadzie i "Praha 78" w Czechosłowacji.

O patronat FIP dla wystaw międzynarodowych wystąpiły związki filatelistyczni: Bułgaria /Sofia/ na rok 1979, Norwegia /Oslo/ i Wielka Brytania na rok 1980, Austria /Wiedeń/ na rok 1981, Polska dla wystawy młodzieżowej na rok 1982, Szwecja na rok 1986 i Urugwaj na rok 1992. /W nawiasach podano miasto, w którym przebiega się wystawa/.

Delegat Związku Filatelistów Belgijskich p. J. Stiboe poinformował, że Belgia ogłosiła rok 1977 "Rokiem Rubensa". Z tej okazji filateliści belgijscy organizują międzynarodowy młodzieżowy konkurs filatelistyczny.

W pkt. 19 zatwierdzone zostały miejsca obrad kolejnych Kongresów FIP:

46 Kongres, Amsterdam 1977 r.

48 Kongres, Sofia 1979 r.

47 Kongres, Praga 1978 r.

49 Kongres, Wielka Brytania 1980 r.

W pkt. 13 przyjęto następujące wnioski:

a/ W przyszłości nazwiska członków jury wystaw międzynarodowych mianowanych przez FIP, w ramach 25% miejsc winny być na liście jurorów /nówka/ w katalogu/ oznaczone dodatkowo dopiskiem "FIP";

b/ Począwszy od dnia dzisiejszego patronat FIP dla wystaw międzynarodowych przyznawany będzie tylko po uprzednim stwierdzeniu m.in. zadowalających warunków w lokalach przeznaczonych na wystawę. Przez zadowalające warunki należy rozumieć takie warunki, w których ekspozycja nie będzie narzucony na szkodliwe działanie promieni słonecznych i światła, wilgoci, temperatury itp.

Powyższe wnioski stłoczone zostały przez p. Pulterta /RFN/ i poparte identycznymi wnioskami delegacji szwedzkiej.

c/ W celu koordynacji prac zmierzających do ochrony filatelistów i ulepszenia procedury ekspertyz międzynarodowych, a także ujednolicenia oznaczenia filatelistów, komisja ekspertyz Związku Stowarzyszeń Filatystycznych Luksemburga postuluje powołanie grupy roboczej, która na najbliższym Kongresie FIP przedłoży propozycje w tym zakresie.

Zadania utworzenia grupy roboczej powierzono p. Demuthowi z Luksemburga, który wniosek referował.

W pkt. 14 zgodnie z art. 23 Statutu FIP dokonano wyborów kadra tej organizacji oraz doradców, przewodniczących komisji i pełnomocników.

Nowe władze FIP przedstawiają się następująco:

Prezydent: Leon Putz

W. Prezydenccy: Sechi Juhida, Ladislav Dvornock, James T. de Voss,

Członkowie Prezydium: O.J. Hollinga, G. Khousam, A. Jer-Krawoszenko, G. Lindberg,
L.L. Soosa, H. Sutherland i N. Tripcovich.

Komitet Wykonawczy: F. Blacher, E. Diena, L. Dvornock i J. Stibbe,

Sekretarz Generalny: A. Nicklaus

Skarbnik: R. Lullin

Rewizorzy kategowości: Związek Stowarzyszeń Filatelistów Suwajorskich

Przewodniczący Komisji:

B. Zimmermann - filatelistyka tradycyjna

F. de Troyer - filatelistyka tematyczna

H. Danesoh - filatelistyka młodzieżowa

R. Marler - ciekotki pocztowe

M. van de Moortel - aerofilatelistyka
V. Sallromo - historia poczty
Ch. Petersson - literatura filatelistyczna

Ponownie do kazań specjalnych:

K. H. Dobbert - Walka z fałszerstwami

T. Ocadaanu - konserwacja zbiorów

Dowody FIP: L. Dubus, O. Graham, K.K. Wolter, P. van der Heijden zostali zatwierdzeni w dotyczeńowych funkcjach, a ponadto wybrano: W. Kashlęca, G. Menafeldzkiego i A. Rovotę.

W pkt. 3.5 omówiono sprawy zdane.

a/ Prezydent FIP przedstawił następujący tekst dotyczący wydań niepotoczanych:

"Wystawy pod patronatem FIP nie będą uwzględniały następujących znaczków:

1. nie wprowadzonych do obiegu przez wolną sprzedaż po cenach nominalnych w okienkach pocztowych,
2. sprzedawanych w sposób wyraźny i nałączny za pośrednictwem obcych agentów handlowych,
3. wydawanych równocześnie w formie bloków lub arkusików, zajkowanych i niezajkowanych, w nakładach ograniczonych, nawet wówczas, gdy umieszczone są kolory,
4. z dopłatą przekraczającą 50% wartości nominalnej, z wyjątkiem tych, które nie przekraczają wysokości opłaty na list w obiegu wewnętrznym,
5. postanowienia powyższe nie dotyczy wydań z 1950 r.

Po wyczerpującej dyskusji zaproponowany tekst został przyjęty z wyjątkiem pkt. 5, którego intencje potraktowane są jako wskazówka.

b/ W uznaniu zasług dla rozwijania filatelistyki Kongres przyznał medal honorowy FIP p. G. Menafeldzemu, byłemu członkowi Komitetu Wykonawczego, a obecnie dowodcy FIP.

c/ Delegat RFN, p. Palkert poinformował, że jeden z wystawodwórców z RFN zgłosił swój zbiór na wystawę "Interphil '76" za pośrednictwem komisarza swego kraju. W imieniu swojego związku w ostrych słowach zaprzestał podobnym praktykom i uznal je za niedopuszczalne.

Prezydent FIP stwierdził, że przedstawiony przypadek jest niegodny z art. 20.2.C. Ogólnego Regulaminu Wystaw i postępowanie takie nie może być tolerowane.

Kongres poparł stanowisko Prezydenta FIP i p. Palkerta.

d/ Prezydent FIP, zamykając obrady Kongresu, przypomniał, że rok 1976 jest jubileuszowy, bowiem FIP, powołany 18 czerwca 1926 r., obchodzi swoje pięćdziesięciolecie.

Sekretarz Generalny

Philadelphia, 26.05.1976 r.

/-/ A. Niemann

Na podstawie tłumaczenia Marii Groer
z języka francuskiego do druku opracował

Ryszard Rzeplko

WYMIANA FILATELICZNA Z ZSRR

W ostatnim okresie do Zarządu Głównego wpłyły informacje o zwrotach przesyłek filatelistycznych kierowanych w drodze wymiany do filatelistów ZSRR. Informacje, o których mowa, zostały poznane przez Zarządy Okręgów, co wskazywałoby, że jeszcze nie wszystko w sprawach wymiany jest dostatecznie jasne, a okręgowe komisje wymiany nie zawsze potrafią udzielić wyjaśnień, bądź podjąć samodzielne działania dla obrony interesów swoich kolegów.

Korzystając z uprzejmości Kolegów z Okręgu Łódzkiego przytoczamy treść wymienionej przez nich korespondencji z Urzędem Celnym w Przemyślu właśnie w sprawie zwroconej przesyłki.

Lda. 29/KZ/77

Łódź, 10 stycznia 1977 r.

Urzędu Celny
w Przemyślu

37-700 Przemyśl

Dyrektor Urzędu

Dot. Zwrotu przesyłki "R 007180"

Zarząd Okręgu Polskiego Związku Filatelistów w Łodzi przesyła przy niniejszym pocztykę filatelistyczną, kierowaną do Punktu Kontrolnego Wymiany Filatelistycznej w Kijowie /ZSRP/ i zwroconą nadawcy przez Urząd Celny w Przemyślu, Oddział Postowy. Prosimy o skierowanie jej do adresata zgodnie z przeznaczeniem.

Ww. pocztyka filatelistyczna nadana została w Łodzi przez uprawnionego do wymiany członka Polskiego Związku Filatelistów, kol., poprzez Komisję Kontroli Wymiany Znaczków z Zagranicą przy ZO PZF w Łodzi, zgodnie z obowiązującymi przepisami tj. w oparciu o "Regulamin wymiany z zagranicą walorów filatelistycznych oraz etykiet zapoznanych dla celów filatelistycznych", zatwierdzony przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministerstwem Łączności w dniu 8.02.1972 r. OT.III.624/72.

Pocztyka kierowana jest poprzez Punkt Kontroli Wymiany Filatelistycznej Centralnej Agencji Filatelistycznej "Sojuzfilosat" w Kijowie, do uprawnionego do wymiany członka Wszechzwiązkowego Towarzystwa Filatelistów ZSRR, ob., zgodnie z przepisami obowiązującymi w Związku Radzieckim i zatwierdzonymi przez Ministerstwo Łączności i Ministerstwo Handlu Zagranicznego ZSRR, podanymi do wiadomości w miesięczniku "Filateliia SSSR" nr 2/72.

W świetle powyższych wyjaśnień nieskomunikowane jest dla nas decyzja Urzędu Celnego w Przemyślu, dot. zwrotu przesyłki do nadawcy. Przesyłka nosi wyraźne oznaki kontroli pozaimportowanej poczty upoważnioną Komisję Kontroli Wymiany Znaczków z Zagranicą PZF, w postaci przygotowanych pieczęci i założonego poświadczonego "Formularza wymiany" z kuponem PZF /wewnętrzny koperty/. Przesyłka jest kierowana na adres, który także nie powinien budzić wątpliwości co do charakteru wymiany.

Upozajmując prosimy o podanie bliższych i konkretnych wyjaśnień motywów decyzji zwrotu przesyłki.

Załączniki:

1. Przesyłka filatelistyczna nr "R 007160"
zamknięta i opieczętowana przez Urząd Celny w Przemyślu
2. "Obowiązujące zasady prowadzenia wymiany z zagranicą walołów filatelistycznych i etykiet zapłoszonych", PZF OL Lipiec 1972

Przewodniczący
Komisji Współpracy z Zagranicą
J. Witold Żurawski

W kilka dni później Urząd Celny w Przemyślu poinformował Zarząd Okręgu Łódzkiego o pozytywu reklamacji i sposobie jej załatwienia. Oto treść tego pisma:

Urząd Celny w Przemyślu
Pl. Dębowieckiego 4
37-400 Przemyśl
Nr 1002-505-2/77

Przemyśl, dnia 18.I. 1977 r.

Polski Związek Filatelistyczny
Okręg Łódzki
Łódź 1, skr. pocztowa 325

Urząd celny w Przemyślu upozajmnie zawiadamia, że dnia 15.I.1977 r. została do-
puaszczena do wywozu za granicę przesyłka nr 007160 nadana pocz. Ob.
adresowana do Punktu Kontrolnego Wymiany Filatelistycznej w Kijowie.

Równocześnie Urząd informuje, że funkcjonariusz celny odpowiadający ww. przesyłce
mógł kieć się przepisami pocztowymi dotyczącymi warunków wysyłania pocztek
/Dziennik Łączności Nr 20 z dnia 20.XII.1975 r./, nieustannie zwrocił przesyłkę.

Dziękując za przesłane "Obowiązujące zasady prowadzenia wymiany z zagranicą walośów filatelistycznych ...," Urząd przeprasza za zaistniałą myląkę.

Do wiadomości

..... /nadawca/

Z-ca Dyrektora Urzędu:

/Eustachy Byliński/

Tak więc sprawa chyba całkowicie wyjaśniona i właściwie nie warto by było jej omawiać. Mylić się nie ujma i pozydamy się kaidemu w codziennej pracy. Pragniemy jednak treść korespondencji w przekonaniu, że zorientuje ona wielu Kołagów w kwestiach wymiany filatelistycznej z partnerami radzieckimi. Wakate również mojej podległej okręgowym komisjom wymiany sposoby i drogi reagowania i załatwiania spraw związanych z ich działalnością.

Zarząd Okręgu Łódzkiego, przekazującą korespondencję, zauważa zauważał, że jeśli wymiana znaczków odbywać się będzie w zgodzie z przepisami międzynarodowymi obu państw, to nie istnieją żadne przeszkody, które by ją ograniczały. I o tym należy wiedzieć i pamiętać.

$$24 + 24 + 12 = 60 \cdot 75 = \frac{R.R.}{4000 : 4000 = 0,11} \quad /2$$

Od Redakcji

Podajemy informację Kol. Klimka, o jego stworzonych uwiecznionych ukazaniem się w sprzedaży maszynów do suszenia znaczków. Jest to dobry przykład inicjatywy filatelistów, która daje nowe aspekty towarów do sprzedaży na rynku a jednocześnie powoduje możliwość zapatrzywania się ogółu filatelistów w przybory, które są im niezbędne, a których brak dotkliwie odczuwamy.

Romuald Klimek

ZESZYT DO SUSZENIA ZNACZKÓW NOWOŚĆ NA NASZYM RYNKU FILATELISTYCZNYM

Propozycja skierowana przede wszystkim do Warszawskich Zakładów Papierownych im. M. Jaworskiego w Konstancinie-Jeziornie wynika logicznie z dwóch faktów. Po pierwsze, polski filatelist nie miał do dyspozycji odpowiedniej bibuły do suszenia znaczków, a zaczęły z taką bibułą trzeba było – korzystając z okazji – posywać z NRD, po drugie, prasa nasza wielokrotnie apelowała o oznaczanie bibuły (jakoś zbytnej), dołączanej do każdego zestawu szkolnego.

Naczelnego Dyrektora Zakładów zarządzających na moją propozycję pozytywnie i szybko, ustalając wspólnie jakość bilonu. Przedsiębiorstwo Filatelistyczne "Ruch" stosoło w krótkim czasie zamówione na 25 tysięcy sztuk zeszytów, zastępując jedynie, aby cena egzemplarza nie przekroczała 12 złotych. Dalszy rozwój sprawy nie był już tak szybki. Wystąpiły jednakże wstępnie określone klasa cynkowej, z której następnie powstaje klasa gatunkowa do dnia pełnoprawnego wirującego tekstu zakładu zeszytu, a następnie nowej wypuszczonej na proponowanej przez Zakłady cenie zeszytu /sł. 5,20/, która ustawo na zbyt wysoką. Dzięki pomocy kierownictw Okręgu Warszawskiego i Łódzkiego te drugie trudności przewywiążono i po upływie okolo roku na wystawach sklepów filatelistycznych można zobaczyć egzemplarze zeszytów do suszenia znaczków, do których dodatkowo autor tej modyfikacji opracował instrukcję, mającą służyć przed wszystkim poznaniu się filatelistom.

Celowość wypuszczenia na nasz rynek filatelistyczny omawianego zeszytu potwierdza duże zainteresowanie nowym artykułem pomocniczym, a niska cena /sł. 5,-/ umożliwia nabycie zeszytu nawet młodym entuzjastom filatelistyki.

K O M U N I K A T

Zarząd Okręgu Warszawskiego PZF uprzejmie informuje, że "BIULETYN INFORMACYJNY" z października 1976 r. był ostatnią pozycją wydawanego przez Okręg Warszawski "BIULETYNU FILATELISTYCZNEGO".

Zarząd Okręgu i Redakcja "BIULETYNU" serdecznie dziękują Korespondentom i Autorom za dotychczasową współpracę i równocześnie zapraszają wszystkich do dalszego współdziałania przy wydawaniu "BIULETYNU INFORMACYJNEGO PZF".

Zarząd Okręgu
Redakcja BF

Aj. C.

KOMUNIKAT

Dom Kultury MSW, Okręg Warszawski PZF i Redakcja "W Służbie Narodu" ogłasza konkurs na zbiór filatelistyczny związany z życiem i działalnością Feliksa Dzieczyńskiego /WSN Nr 8/, którego celem jest spopularyzowanie postaci tego wybitnego działacza polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego, uczestnika, organizatora i jednego z przywódców Rewolucji 1905 r. i Rewolucji Październikowej.

W ogłoszeniu podane są wskazówki, niezbędne przy opracowaniu zbioru. Na konsepoję ułożenia zbioru, podział na działy, organizatorzy nie dają recepty. Stwierdzają to bowiem niebezpieczeństwo opracowania wszystkich zbiorów według jednego schematu, a nie o to przecież chodzi.

Do konkursu będą dopuszczone wszystkie zbiory filatelistyczne opracowane indywidualnie lub zbiorowo. Każdy uczestnik konkursu może nadesłać dowolną ilość zbiorów. Zbiór osoby dorosłej powinien zawierać co najmniej 16 kart. Zbiory młodzieżowe mogą zawierać mniejszą liczbę kart.

Ogłoszenie wyników konkursu nastąpi do 7 listopada 1977 r. Zbiory wysłane otrzymają nagrody pieniężne, a wszystkie zbiory - dyplomy uczestnictwa w konkursie. Ponadto zbiory wyróżnione wezmą udział w wystawie filatelistycznej zorganizowanej przez Okręg Warszawski PZF z okazji 60-lecia rocznicy Rewolucji Październikowej.

Szczegółowe dane o konkursie zamieszczone również Biuletyn Okręgu Warszawskiego z czerwca kwartalu 1976 r.

M. Ch.

2 B KOMUNIKAT

Informujemy Szczasowych Czytelników, że od stycznia 1977 r. ukazują się, obok "Biuletynu Informacyjnego PZF", następujące pisma tematyczne, wydawane przez poszczególne okręgi:

- "Biuletyn Naukowo-Badawczy PZF", Łódź;
- "Młody Filatelist", Sanecin;
- "Wiadomości Filumenistyczne", Warszawa /Koło nr 22/;
- "Filatysta Tematyk";

1. Matura "A" - Wroclaw /tematyka: militaria, zagadnienia społeczno-polityczne, związki sexualne, nowe narodowo-wyzwolenie, partie robotnicze, ochrona środowiska, sprawy socjalne, sport itp./;
2. Matura "B" - Katowice /tematyka: górnictwo węgla i rud, hutnictwo, przemysł naftowy, chemia, geologia i mineralogia, nauki techniczne, transport, komunikacja itp./;
3. Matura "C" - Gdańsk /tematyka: gospodarka morska, pociągi okręzowe, wszelkie urządzenia portowe i nawigacyjne, flora i fauna morska, sporty wodne itp./;
4. Matura "D" - Poznań /tematyka: nauka-kultura-sztuka, architektura, flora i fauna, folklor i etnografia, medycyna, literatura, muzyka, nauki humanistyczne itp./.

O warunkach prenumeraty i wysokości opłaty informują poszczególne biura okręgów, wydających biuletyny.

Redakcja

$$\begin{aligned} & 1500 \text{ zł} 350 + 1200 = 4050 : 40000 \\ & \quad = 0,1 \end{aligned}$$

RE D A G U J E K O L E G I U M :

Zygmunt Baranowski, Marian Chabowski - redaktor odpowiedzialny,
Stanisław Głowiński, Maria Groer, Ryszard Rusak,
Aleksander Sękowski

x

Administracja: Zarząd Okręgu Warszawskiego PZF
Warszawa, ul. Wiejska 13/13
telefon 29-92-07

Adres pocztowy: 00-950 Warszawa
Skrytka poczt. nr 104

Konto: NBP IV O/M - Warszawa; nr 1049-7067-132

x

WAP, Znakosz, z dn. 14.6.1977r. L. 01.6.1977r. N. 0500 - m. 12 - 104

14.06.1977r.

ADRESY OKRĘGÓW PZF

BIAŁOSTOCKI - 15-950 Białystok, skr. poczt. 73
BYDGOSKI - 85-950 Bydgoszcz, skr. poczt. 98
GDAŃSKI - 80-442 Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Lelewela 17
GORZOWSKI - 66-400 Gorzów Wlkp. 1, skr. poczt. 130
KATOWICKI - 40-007 Katowice, ul. Bankowa 29
KIELECKI - 25-953 Kielce 12, skr. poczt. 109
KOSZALIŃSKI - 75-950 Koszalin 1, skr. poczt. 17
KRAKOWSKI - 30-960 Kraków 1, skr. poczt. 756
LUBELSKI - 20-018 Lublin, ul. Rowerowa 13
ŁÓDZKI - 90-950 Łódź 1, skr. poczt. 325
OLSZTYŃSKI - 10-259 Olsztyn, ul. Rataja 58 m. 6
OPOLSKI - 45-952 Opole Śl., skr. poczt. 56
POZNAŃSKI - 60-967 Poznań 1, skr. poczt. 253
RZESZOWSKI - 35-959 Rzeszów 2, skr. poczt. 35
SZCZECIŃSKI - 70-952 Szczecin 2, skr. poczt. 509
WARSZAWSKI - 00-950 Warszawa 1, skr. poczt. 104
WROCŁAWSKI - 50-954 Wrocław 1, skr. poczt. 2006